

I

(Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 987/2009

(2009. gada 16. septembris),

ar ko nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu

(Dokuments attiecas uz EEZ un Šveici)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

savas tiesības visdrīzākajā laikā un ar vislabākajiem nosacījumiem.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 42. un 308. pantu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 883/2004 (2004.gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu ⁽¹⁾ un jo īpaši šīs regulas 89. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Ar Regulu (EK) Nr. 883/2004 modernizē dalībvalstu sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinēšanas noteikumus, precizējot vajadzīgos pasākumus un procedūras noteikumu īstenošanai un raugoties, lai noteikumi tiktu vienkāršoti visu iesaistīto dalībnieku interesēs. Būtu jānosaka īstenošanas noteikumi.
- (2) Efektīvāka un ciešāka sadarbība starp sociālā nodrošinājuma iestādēm ir būtisks faktors, lai ļautu tām personām, uz kurām attiecas Regula (EK) Nr. 883/2004, izmantot

- (3) Elektronisko līdzekļu izmantošana ir piemērots veids ātrai un drošai datu apmaiņai starp dalībvalstu iestādēm. Datu elektroniskai apstrādei vajadzētu veicināt procedūru paātrināšanu attiecīgajām personām. Turklāt šiem cilvēkiem būtu jāsniedz visas garantijas, kas paredzētas Kopienas noteikumos par fizisko personu aizsardzību, apstrādājot personas datus un īstenojot šo datu brīvu apmaiņu.

- (4) To valsts struktūru, kuras, iespējams, būs iesaistītas Regulas (EK) Nr. 883/2004 piemērošanā, koordinātu (arī elektronisko) iesniegšanai tādā veidā, kas ļauj šo informāciju attiecīgi atjaunināt, būtu jāatvieglo informācijas apmaiņa starp dalībvalstu iestādēm. Šī pieeja, kas koncentrēta uz faktiskās informācijas atbilstību, kā arī šīs informācijas tūlītēja pieejamība pilsoņiem ir svarīga vienkāršošana, kas būtu jāievieš ar šo regulu.

- (5) Panākot, ka sarežģītās procedūras, ar kurām īsteno sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinēšanu, darbojas pēc iespējas vienmērīgāk un ka šīs procedūras tiek efektīvi pārvaldītas, ir vajadzīga sistēma tūlītējai 4. pielikuma atjaunināšanai. Noteikumu sagatavošanas un piemērošanas nolūkos dalībvalstīm un Komisijai ir cieši jāsadarbjas, turklāt šie noteikumi būtu jāīsteno ļoti ātri, ņemot vērā sekas, ko kavēšanās radītu pilsoņiem un pārvaldes iestādēm. Tādēļ Komisijai vajadzētu būt pilnvarotai izveidot un pārvaldīt datubāzi, kā arī nodrošināt, ka tā sāk darboties, vismaz sākot no šīs regulas spēkā stāšanās dienas. Komisijai jo īpaši vajadzētu veikt vajadzīgos pasākumus, lai datubāzē iekļautu 4. pielikumā ietverto informāciju.

⁽¹⁾ OV L 166, 30.4.2004., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 324, 30.12.2006., 59. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2008. gada 9. jūlija Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts), Padomes 2008. gada 17. decembra Kopējā nostāja (OV C 38 E, 17.2.2009., 26. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa Nostāja. Padomes 2009. gada 27. jūlija Lēmums.

- (6) Dažu procedūru nostiprināšana nodrošinātu lielāku juridisko noteiktību un pārredzamību Regulas (EK) Nr. 883/2004 izmantotājiem. Piemēram, kopīgu termiņu noteikšana, lai izpildītu konkrētas saistības vai konkrētus administratīvos uzdevumus, palīdz skaidrot un strukturēt apdrošināto personu un iestāžu attiecības.
- (7) Personām, uz kurām attiecas šī regula, laicīgi būtu jāsaņem no kompetentās iestādes atbilde uz viņu pieprasījumiem. Atbilde būtu jāsniedz, nepārsniedzot termiņus, kas noteikti attiecīgo dalībvalstu sociālā nodrošinājuma tiesību aktos, ja vien tajos šādi termiņi ir paredzēti. Būtu vēlams, lai dalībvalstis, kuru sociālā nodrošinājuma tiesību aktos šādi termiņi nav paredzēti, izskatītu iespēju šādus termiņus pieņemt un vajadzības gadījumā tos darīt zināmus attiecīgajām personām.
- (8) Dalībvalstīm, to kompetentajām iestādēm un sociālā nodrošinājuma iestādēm vajadzētu būt iespējai savstarpēji vienoties par vienkāršotām procedūrām un administratīvo kārtību, kuru tās uzskata par visefektīvāko un vispiemērotāko savu sociālā nodrošinājuma sistēmu kontekstā. Tomēr šādas vienošanās nedrīkstētu ietekmēt to personu tiesības, uz kurām attiecas Regula (EK) Nr. 883/2004.
- (9) Sociālā nodrošinājuma joma ir sarežģīta, tādēļ visām dalībvalstu iestādēm jāvelta īpašas pūles, lai atbalstītu apdrošinātās personas, – lai netiktu sodīti tie, kas nav nosūtījuši savu pieprasījumu vai konkrētu informāciju iestādei, kura atbildīga par attiecīgā pieprasījuma izskatīšanu saskaņā ar noteikumiem un procedūrām, kas paredzēti Regulā (EK) Nr. 883/2004 un šajā regulā.
- (10) Lai noteiktu kompetento iestādi, t. i., to iestādi, kuras tiesību akti ir piemērojami vai kurai ir pienākums izmaksāt konkrētus pabalstus, apdrošinātās personas un tās ģimenes locekļu objektīvā situācija ir jāpārbauda vairāk nekā vienas dalībvalsts iestādēm. Lai nodrošinātu attiecīgās personas aizsardzību periodā, kad notiek attiecīgā informācijas apmaiņa starp iestādēm, būtu jāparedz personas provizorisks dalība kādā no sociālā nodrošinājuma sistēmām.
- (11) Dalībvalstīm būtu jāsadarbojas, lai noteiktu to personu dzīvesvietu, uz kurām attiecas šī regula un Regula (EK) Nr. 883/2004, un domstarpību gadījumā būtu jāņem vērā visi attiecīgie kritēriji, lai atrisinātu problēmu. Var būt ietverti kritēriji, kas minēti atbilstīgā šīs regulas pantā.
- (12) Vairāki pasākumi un procedūras, kas paredzēti šajā regulā, ir vērsti uz to, lai padarītu pārredzamākus kritērijus, kas dalībvalstu iestādēm jāpiemēro saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 883/2004. Šādi pasākumi un procedūras izriet no Eiropas Kopienu Tiesas prakses un administratīvās komisijas lēmumiem, kā arī no vairāk nekā 30 gadu pieredzes sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinēšanas piemērošanā saistībā ar Līgumā paredzētajām pamatbrīvībām.
- (13) Šajā regulā ir paredzēti pasākumi un procedūras darbinieku un bezdarbnieku mobilitātes veicināšanai. Pārrobežu darba ņēmēji, kuri pilnībā zaudējuši darbu, var pieteikties nodarbinātības dienestos gan pastāvīgās dzīvesvietas valstī, gan tajā dalībvalstī, kurā viņi pēdējo reizi bija nodarbināti. Tomēr šīm personām vajadzētu būt tiesīgām saņemt pabalstus tikai no dzīvesvietas dalībvalsts.
- (14) Ir vajadzīgi konkrēti īpaši noteikumi un procedūras, lai noteiktu tiesību aktus, kas piemērojami, lai ņemtu vērā periodus, ko apdrošinātā persona veļtījusi bērnu audzināšanai dažādās dalībvalstīs.
- (15) Turklāt konkrētām procedūrām būtu jāatspoguļo nepieciešamība pēc līdzsvarotas izdevumu sadales starp dalībvalstīm. Jo īpaši attiecībā uz slimībām šādās procedūrās būtu jāņem vērā to dalībvalstu situācija, kas uzņemas segt izdevumus, kuri ļauj apdrošinātajām personām piekļūt konkrētās valsts veselības aizsardzības sistēmai, un to dalībvalstu situācija, kuru iestādes uzņemas segt izmaksas par pabalstiem natūrā, ko saņem viņu apdrošinātās personas dalībvalstī, kura nav tā dalībvalsts, kurā viņi pastāvīgi dzīvo.
- (16) Īpaši saistībā ar Regulu (EK) Nr. 883/2004 ir jāprecizē nosacījumi, saskaņā ar kuriem sedz izdevumus, kas saistīti ar slimības pabalstu maksājumiem natūrā un kas radušies saistībā ar plānotu aprūpi, t. i., aprūpi, kuru apdrošinātā persona izmantos citā dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā šī persona ir apdrošināta vai kurā tā dzīvo. Būtu jāprecizē apdrošinātās personas pienākumi attiecībā uz iepriekšējas atļaujas pieprasījumu, kā arī iestādes pienākumi pret pacientu attiecībā uz atļaujas nosacījumiem. Tāpat būtu jānoskaidro sekas izdevumu segšanai saistībā ar aprūpi citā dalībvalstī, pamatojoties uz atļauju.
- (17) Šai regulai un īpaši noteikumiem par uzturēšanos ārpus kompetentās dalībvalsts un noteikumiem par plānoto aprūpi nebūtu jāliedz piemērot labvēlīgākus attiecīgās valsts noteikumus, konkrēti, attiecībā uz tādu izmaksu atmaksāšanu, kas radušās citā dalībvalstī.
- (18) Ir būtiski noteikt saistošākas procedūras, lai paātrinātu šo pieprasījumu apmaksu dalībvalstu iestāžu starpā, nolūkā saglabāt uzticību savstarpējai apmaiņai un nodrošināt labu pārvaldību, kas ir noteikta dalībvalstu sociālā nodrošinājuma sistēmām. Tādēļ būtu jānostiprina tās procedūras, kas skar slimības un bezdarbnieka pabalstu pieprasījumu apstrādi.
- (19) Būtu jāstiprina procedūras, kas attiecas uz iestāžu savstarpēju palīdzību sociālā nodrošinājuma pieprasījumu atgūšanai, lai nodrošinātu efektīvāku atgūšanu un koordinēšanas noteikumu sekmīgu darbību. Efektīva atgūšana turklāt ir līdzeklis, kā novērst ļaunprātīgu izmantošanu un krāpšanu un cīnīties ar to, kā arī veids, lai nodrošinātu ilgtspējīgas sociālā nodrošinājuma sistēmas. Tas ir saistīts ar jaunu procedūru pieņemšanu, par pamatu

ņemot vairākus spēkā esošos Padomes Direktīvas 2008/55/EEK (2008. gada 26. maijs) par savstarpējo palīdzību pieprasījumu piedziņā attiecībā uz zināmiem nodokļiem un citiem pasākumiem ⁽¹⁾ noteikumus. Šādas jaunas atgūšanas procedūras būtu jāpārskata pēc pieciem gadiem, ņemot vērā pieredzi, kas gūta, īstenojot direktīvu, un vajadzības gadījumā jāpielāgo, jo īpaši, lai nodrošinātu, ka tās pilnībā darbojas.

- (20) Īstenojot noteikumus par savstarpēju palīdzību attiecībā uz tādu pabalstu atgūšanu, kas piešķirti nelikumīgi, provizorisko maksājumu un iemaksu atgūšanu, ieskaitu un palīdzību atgūšanai, pieteikuma saņēmējas dalībvalsts jurisdikcijā ir tikai darbības, kas saistītas ar izpildes pasākumiem. Jebkura cita darbība ir pieteikuma iesniedzējas dalībvalsts jurisdikcijā.
- (21) Pieteikuma saņēmējā dalībvalstī veiktie izpildes pasākumi nenozīmē, ka minētā dalībvalsts atzīst pieprasījuma būtību vai pamatu.
- (22) Attiecīgo personu informēšana par viņu tiesībām un pienākumiem ir svarīgs elements savstarpējas uzticēšanās attiecībās ar kompetentajām iestādēm un dalībvalstu

iestādēm. Informācijā jāiekļauj norādes attiecībā uz administratīvajām procedūrām. Attiecīgās personas atkarībā no situācijas var būt apdrošinātās personas, viņu ģimenes locekļi un/vai viņu apgādību zaudējušās personas, vai citas personas.

- (23) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, pieņemt koordinēšanas pasākumus, lai garantētu personu pārvietošanās brīvības efektīvu īstenošanu, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka minētās darbības mēroga vai iedarbības dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.
- (24) Ar šo regulu būtu jāaizstāj Padomes Regula (EEK) Nr. 574/72 (1972. gada 21. marts), ar kuru nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā ⁽²⁾,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

I SADAĻA

VI SPĀRĪGI NOTEIKUMI

I NODAĻA

Definīcijas

1. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā:

- a) "pamatregula" ir Regula (EK) Nr. 883/2004;
- b) "īstenošanas regula" ir šī regula; un
- c) piemēro pamatregulā sniegtās definīcijas.

2. Papildus definīcijām, kas minētas 1. punktā:

- a) "piekļuves vieta" ir struktūra, kas nodrošina:
- i) elektronisku kontaktpunktu;
- ii) automātisku maršrutēšanu, kā pamatā ir adrese; un

iii) viedo maršrutēšanu, kuras pamatā ir programmatūra, kas ļauj automātiski pārbaudīt un veikt maršrutēšanu (piemēram, izmantot mākslīgo intelektu) un/vai cilvēku līdzdalību;

- b) "sadarbības struktūra" ir jebkura dalībvalsts kompetentās iestādes norādīta struktūra vienai vai vairākām pamatregulas 3. pantā minētajām sociālā nodrošinājuma jomām, kas atbild uz informācijas un palīdzības pieprasījumu saistībā ar pamatregulas un īstenošanas regulas piemērošanu un kas veic uzdevumus, kuri tai uzticēti īstenošanas regulas IV sadaļā;
- c) "dokuments" ir tā veidots datu apkopojums, neatkarīgi no izmantotā saziņas līdzekļa, lai ar to varētu apmainīties elektroniski, un kas jānosūta, lai pamatregula un īstenošanas regula varētu darboties;
- d) "strukturēts elektronisks dokuments" ir jebkurš strukturēts dokuments, kas sastādīts tādā formā, kāda tā izstrādāta elektroniskai informācijas apmaiņai starp dalībvalstīm;
- e) "nosūtīšana elektroniski" nozīmē nosūtīt datus, izmantojot elektroniskas datu apstrādes (tostarp datu saspiešanu) iekārtas, izmantojot vadus, radio apraides, optiskas tehnoloģijas vai citus elektromagnētiskus līdzekļus;

⁽¹⁾ OV L 150, 10.6.2008., 28. lpp.

⁽²⁾ OV L 74, 27.3.1972., 1. lpp.

- f) "Revīzijas padome" ir pamatregulas 74. pantā minētā struktūra.

II NODAĻA

Sadarbības un datu apmaiņas noteikumi

2. pants

Darbības joma un noteikumi datu apmaiņai starp iestādēm

1. Īstenošanas regulā apmaiņa starp dalībvalstu iestādēm un personām, uz kurām attiecas pamatregula, ir balstīta uz sabiedrisko pakalpojumu, efektivitātes, aktīvas palīdzības, ātras pārsūtīšanas principiem un pieejamību, tostarp e-pieejamību, jo īpaši invalīdiem un vecākiem cilvēkiem.

2. Iestādes nekavējoties nodrošina vai apmainās ar visiem vajadzīgajiem datiem, lai noteiktu to personu tiesības un pienākumus, uz kuriem attiecas pamatregula. Šādus datus dalībvalstīm tieši pārsūta pašas iestādes vai netieši – ar sadarbības struktūru starpniecību.

3. Ja persona kļūdaini iesniegusi informāciju, dokumentus vai pieprasījumus iestādē tās dalībvalsts teritorijā, kurā neatrodas saskaņā ar īstenošanas regulu norādītā iestāde, pirmā iestāde informāciju, dokumentus vai pieprasījumus nekavējoties iesniedz iestādei, kas norādīta saskaņā ar īstenošanas regulu, norādot datumu, kad tie bija iesniegti sākotnēji. Šis datums ir saistošs otrajai iestādei. Tomēr dalībvalsts iestādes nesauc pie atbildības vai neuzskata par atbildīgām, ka tās ir pieņēmušas lēmumu, jo nav varējušas rīkoties tādēļ, ka citu dalībvalstu iestādes ir aizkavējušas informācijas, dokumentu vai pieprasījumu pārsūtīšanu.

4. Kad datus pārsūta netieši ar mērķa dalībvalsts sadarbības struktūras starpniecību, termiņš, kad jāsniedz atbilde uz pieprasījumu, sākas no tās dienas, kad minētā sadarbības struktūra ir saņēmusi pieprasījumu, it kā to būtu saņēmusi minētās dalībvalsts iestāde.

3. pants

Darbības joma un noteikumi datu apmaiņai starp attiecīgajām personām un iestādēm

1. Dalībvalstis nodrošina, ka attiecīgajām personām tiek darīta pieejama nepieciešamā informācija, lai šīs personas būtu informētas par izmaiņām, ko ievieš ar pamatregulu un īstenošanas regulu, tādējādi ļaujot šīm personām izmantot viņu tiesības. Dalībvalstis arī nodrošina lietotājdraudzīgu pakalpojumu sniegšanu.

2. Personām, uz kurām attiecas pamatregula, ir pienākums pārsūtīt attiecīgajai iestādei informāciju, dokumentus vai apstiprinātos pierādījumus, kas vajadzīgi, lai noteiktu viņu vai viņu

ģimenes stāvokli, lai noteiktu vai uzturētu viņu tiesības un pienākumus un lai noteiktu piemērojamus tiesību aktus un viņu pienākumus saskaņā ar tiem.

3. Lai īstenotu pamatregulu, katra dalībvalsts, apkopojot, pāršūtot un apstrādājot datus atbilstīgi savam tiesiskajam regulējumam, nodrošina, ka attiecīgās personas var pilnīgi izmantot savas tiesības saistībā ar personas datu aizsardzību saskaņā ar Kopienas noteikumiem fizisko personu aizsardzības jomā attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu kustību.

4. Ciktāl tas ir vajadzīgs pamatregulas un īstenošanas regulas piemērošanai, attiecīgās iestādes pārsūta informāciju un izsniedz dokumentus attiecīgajām personām bez kavēšanās un jebkurā gadījumā nepārsniedzot termiņus, kas noteikti attiecīgās dalībvalsts tiesību aktos.

Attiecīgā iestāde informē pieprasītāju, kas dzīvo vai uzturas citā dalībvalstī, par tās lēmumu vai nu tieši, vai ar sadarbības struktūras starpniecību, kas atrodas dzīvesvietas vai uzturēšanās dalībvalstī. Atsakot pabalstus, tā norāda arī uz atteikuma iemesliem, pārsūdzības iespējām un pieļaujamiem pārsūdzības termiņiem. Šā lēmuma kopiju nosūta citām iesaistītajām iestādēm.

4. pants

Datu apmaiņas forma un veids

1. Administratīvā komisija izstrādā dokumentu un strukturētu elektronisko dokumentu struktūru, saturu un formu un sīki izstrādātus noteikumus to apmaiņai.

2. Datu pārsūtīšana starp iestādēm vai sadarbības struktūrām notiek elektroniski, tieši vai netieši – caur piekļuves punktiem, kas iekļauti kopējā drošības sistēmā, kura var garantēt datu apmaiņas konfidencialitāti un aizsardzību.

3. Sazinoties ar attiecīgajām personām, attiecīgās iestādes izmanto katram gadījumam piemērotu saziņas veidu un, cik vien iespējams, dod priekšroku elektroniskam saziņas veidam. Administratīvā komisija nosaka praktiskos pasākumus informācijas, dokumentu vai lēmumu sūtīšanai attiecīgajai personai elektroniskā veidā.

5. pants

Citas dalībvalsts izsniegtu dokumentu un apstiprināto pierādījumu juridiskais spēks

1. Dalībvalsts iestādes izsniegtus dokumentus, kas norāda personas stāvokli pamatregulas un īstenošanas regulas piemērošanas vajadzībām, un apstiprinātos pierādījumus, uz kuru pamata dokuments ir izsniegts, citas dalībvalsts iestādes atzīst, ja tā dalībvalsts, kas tos izdeva, nav tos atsaukusi vai pasludinājusi par spēkā neesošiem.

2. Ja ir šaubas par dokumenta derīgumu vai to faktu pareizību, uz kuriem dokumentā norādītā informācija balstās, tās dalībvalsts iestāde, kas saņem dokumentu, lūdz izdevējiestādei nepieciešamo skaidrojumu un vajadzības gadījumā šā dokumenta atsaukumu. Izdevējiestāde pārskata dokumenta izsniegšanas pamatojumu un vajadzības gadījumā to atsauc.

3. Saskaņā ar 2. punktu, ja pastāv šaubas par attiecīgās personas sniegto informāciju, dokumenta vai apstiprinošu pierādījumu derīgumu vai to faktu pareizību, uz kuriem dokumentā norādītā informācija balstās, dzīvesvietas vai uzturēšanās vietas iestāde, cik tāl tas iespējams, pēc kompetentās iestādes lūguma veic attiecīgu informācijas vai dokumentu pārbaudi.

4. Ja attiecīgās iestādes nevar vienoties, kompetentās iestādes lietu var iesniegt Administratīvajā komisijā ne ātrāk kā mēnesi pēc dienas, kad iestāde, kas saņēma dokumentu, iesniedza savu pieprasījumu. Administratīvā komisija cenšas samierināt puses sešu mēnešu laikā no lietas iesniegšanas dienas.

6. pants

Tiesību aktu provizoriska piemērošana un pabalstu provizoriska piešķiršana

1. Ja īstenošanas regulā nav paredzēts citādi, gadījumos, kad divu vai vairāku dalībvalstu iestādēm ir atšķirīgi viedokļi par piemērojamajiem tiesību aktiem, attiecīgajai personai provizoriski piemēro vienas dalībvalsts tiesību aktus, prioritātes kārtību nosakot šādi:

- a) tās dalībvalsts tiesību akti, kurā persona faktiski strādā vai ir pašnodarbināta, ja šī persona strādā vai ir pašnodarbināta tikai vienā dalībvalstī;
- b) personas dzīvesvietas dalībvalsts tiesību akti, ja attiecīgā persona tur veic daļu savas darbības/darbību vai ja persona ne-strādā vai nav pašnodarbināta;
- c) tās dalībvalsts tiesību akti, kuras tiesību aktu piemērošana bija pieprasīta pirmā, ja persona veic darbību vai darbības divās vai vairāk dalībvalstīs.

2. Ja nav vienotības divu vai vairāk dalībvalstu iestāžu starpā par to, kurai iestādei būtu jānodrošina pabalsti naudā vai natūrā, attiecīgajai personai, kas varētu pieprasīt pabalstu, ja nebūtu domstarpību, provizoriski ir tiesības saņemt pabalstus, ko paredz tiesību akti, kurus piemēro personas dzīvesvietas iestāde, vai, ja persona nedzīvo vienā no attiecīgo dalībvalstu teritorijām, pabalstus, ko paredz tiesību akti, kurus piemēro iestāde, kam pirmajai iesniedza pieteikumu.

3. Ja attiecīgās iestādes nevar vienoties, kompetentās iestādes lietu var iesniegt Administratīvajā komisijā ne ātrāk kā mēnesi pēc dienas, kad radusies viedokļu nesaskaņa, kā minēts 1. un 2. punktā. Administratīvā komisija cenšas samierināt puses sešu mēnešu laikā no lietas iesniegšanas dienas.

4. Ja ir noskaidrots, ka piemērojamie tiesību akti nav provizoriskās dalības dalībvalsts tiesību akti, vai ja iestāde, kas provizoriski piešķir pabalstu, nav kompetentā iestāde, tā iestāde, kuru atzīst par kompetento iestādi, tiek atzīta par tādu ar atpakaļejošu spēku, it kā viedokļu nesaskaņas nebūtu pastāvējušas, vēlākais no provizoriskās dalības dienas vai no attiecīgo pabalstu pirmās provizoriskās piešķiršanas.

5. Vajadzības gadījumā iestāde, kas ir atzīta par kompetentu, un iestāde, kura provizoriski ir izmaksājusi pabalstus naudā vai provizoriski ir saņēmusi iemaksas, nokārto attiecīgās personas finansiālo situāciju attiecībā uz iemaksām un pabalstiem, kas attiecīgā gadījumā provizoriski izmaksāti skaidrā naudā saskaņā ar īstenošanas regulas IV sadaļas III nodaļu.

Pabalstus natūrā, ko saskaņā ar 2. punktu provizoriski piešķir viena iestāde, saskaņā ar īstenošanas regulas IV sadaļu atmaksā kompetentā iestāde.

7. pants

Pabalstu un iemaksu provizorisks aprēķins

1. Ja vien īstenošanas regulā nav noteikts citādi, gadījumos, kad personai ir tiesības uz pabalstu vai ir jāveic iemaksa saskaņā ar pamatregulu, un kompetentajai iestādei nav visas informācijas par situāciju citā dalībvalstī, kas nepieciešama, lai aprēķinātu šā pabalsta vai iemaksas galīgo summu, šī iestāde pēc attiecīgās personas pieprasījuma piešķir šo pabalstu vai veic provizorisku šīs iemaksas aprēķinu, ja šāds aprēķins ir iespējams, balstoties uz informāciju, kas ir minētās iestādes rīcībā.

2. Attiecīgo pabalstu vai iemaksu pārreķina, kad visi apstiprinotie pierādījumi vai dokumenti ir iesniegti attiecīgajai iestādei.

III NODAĻA

Citi vispārīgi pamatregulas piemērošanas noteikumi

8. pants

Administratīvie pasākumi starp divām vai vairāk dalībvalstīm

1. Īstenošanas regulas noteikumi aizstāj konvenciju piemērošanas kārtības noteikumus, kas minēti pamatregulas 8. panta 1. punktā, izņemot noteikumus par kārtību attiecībā uz pamatregulas II pielikumā minētajām konvencijām, ja minēto pasākumu noteikumi ir iekļauti īstenošanas regulas 1. pielikumā.

2. Dalībvalstis vajadzības gadījumā var savstarpēji vienoties par pasākumiem, kas attiecas uz pamatregulas 8. panta 2. punktā minēto konvenciju piemērošanu, ar noteikumu, ka šie pasākumi nelabvēlīgi neiespaido attiecīgo personu tiesības un pienākumus un ir iekļauti īstenošanas regulas 1. pielikumā.

9. pants

Citas procedūras iestāžu starpā

1. Divas vai vairākas dalībvalstis vai to kompetentās iestādes var vienoties par citām procedūrām, nekā tas paredzēts īstenošanas regulā, ar noteikumu, ka šādas procedūras nelabvēlīgi neiespaido attiecīgo personu tiesības un pienākumus.

2. Par visiem nolīgumiem, kas noslēgti šajā nolūkā, paziņo Administratīvajai komisijai, un tos iekļauj īstenošanas regulas 1. pielikumā.

3. Noteikumus, kas ietverti īstenošanas nolīgumos, kuri noslēgti starp divām vai vairāk dalībvalstīm šajā pašā nolūkā, vai nolīgumos, kuri ir līdzīgi 2. punktā minētajiem, un ir spēkā iepriekšējā dienā pirms īstenošanas regulas stāšanās spēkā, kā arī noteikumus, kas ietverti Regulas (EEK) Nr. 574/72 5. pielikumā, turpina piemērot šo dalībvalstu savstarpējo attiecību risināšanai ar noteikumu, ka tie arī ir ietverti īstenošanas regulas 1. pielikumā.

10. pants

Pabalstu pārklāšanās novēršana

Neatkarīgi no citiem pamatregulas noteikumiem, ja pabalsti, kuri pienākas saskaņā ar divu vai vairāk dalībvalstu tiesību aktiem, ir savstarpēji samazināti, apturēti vai atsaukti, tad summas, kas netiktu izmaksātas, stingri piemērojot noteikumus attiecībā uz samazināšanu, apturēšanu vai atsaukšanu, ko paredz attiecīgo dalībvalstu tiesību akti, izdala ar to pabalstu skaitu, uz kuriem attiecas samazināšana, apturēšana vai atsaukšana.

11. pants

Dzīvesvietas noteikšanas elementi

1. Gadījumos, kad divu vai vairāku dalībvalstu iestāžu starpā nav vienošanās par tādas personas, uz kuru attiecas pamatregula, dzīvesvietas noteikšanu, šīs iestādes kopīgi izveido attiecīgās personas interešu centru, balstoties uz attiecīgu vispārēju tādas pieejamās informācijas izvērtējumu, kas vajadzības gadījumā var ietvert:

a) uzturēšanās ilgumu un nepārtrauktību attiecīgo dalībvalstu teritorijā;

b) personas situāciju, tostarp:

i) jebkuras veiktās darbības būtību un specifiskās īpašības, jo īpaši vietu, kur šādu darbību parasti veic, darbības stabilitāti un jebkura darba līguma ilgumu;

ii) ģimenes stāvokli un ģimenes saites;

iii) nealgotu darbību veikšanu;

iv) studentiem – viņu ienākumu avotu;

v) mājokļa situāciju, jo īpaši to, cik tas ir pastāvīgs;

vi) dalībvalsti, kurā personu uzskata par dzīvojošu nodokļu piemērošanai.

2. Ja vairāku to kritēriju apsvēršana, kas balstīti uz attiecīgiem 1. punktā izklāstītajiem faktiem, nerada vienošanos attiecīgo iestāžu starpā, tad izšķiroši faktori personas faktiskās dzīvesvietas noteikšanā ir minētās personas nodoms, kā tas redzams no šādiem faktiem un apstākļiem, jo īpaši iemesli, kas lika šai personai pārcelties.

12. pants

Periodu summēšana

1. Lai piemērotu pamatregulas 6. pantu, kompetentā iestāde sazinās ar to dalībvalstu iestādēm, kuru tiesību akti arī ir attiekušies uz attiecīgo personu, lai noteiktu visus periodus, kas izpildīti saskaņā ar šo dalībvalstu tiesību aktiem.

2. Attiecīgos apdrošināšanas, nodarbinātības, pašnodarbinātības vai nodzīvotā laika periodus, kas ir izpildīti saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem, summē ar tiem periodiem, kas ir izpildīti saskaņā ar jebkuras citas dalībvalsts tiesību aktiem, ciktāl tas ir vajadzīgs pamatregulas 6. panta piemērošanai, ja šie periodi nepārklājas.

3. Ja apdrošināšanas vai nodzīvotā laika periods, kas ir izpildīts saskaņā ar obligāto apdrošināšanu atbilstīgi dalībvalsts tiesību aktiem, sakrīt ar apdrošināšanas periodu, kas izpildīts, balstoties uz brīvprātīgu apdrošināšanu vai brīvprātīgu tālākapdrošināšanu saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, tad ņem vērā tikai periodu, kas ir izpildīts, balstoties uz obligāto apdrošināšanu.

4. Ja apdrošināšanas vai nodzīvotā laika periods, kas nav pielīdzinātais periods, kurš izpildīts saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem, sakrīt ar pielīdzināto periodu, balstoties uz citas dalībvalsts tiesību aktiem, tad ņem vērā tikai to periodu, kas nav pielīdzinātais.

5. Jebkuru periodu, kurš ir pielīdzinātais saskaņā ar divu vai vairāk dalībvalstu tiesību aktiem, ņem vērā tikai tās dalībvalsts iestāde, kuras tiesību aktiem attiecīgā persona pēdējo reizi bija pakļauta pirms minētā perioda. Gadījumā, ja pirms minētā perioda attiecīgā persona nav bijusi iesaistīta obligātajā apdrošināšanā saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem, šo periodu ņem vērā iestāde dalībvalstī, kuras tiesību aktiem attiecīgā persona bija pakļauta pirmo reizi pēc minētā perioda.

6. Gadījumā, kad nevar precīzi noteikt apdrošināšanas vai nodzīvotā laika periodu, kas ir izpildīts saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem, pieņem, ka šie periodi nepārklājas ar apdrošināšanas vai nodzīvotā laika periodiem, kas izpildīti saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, un tos ņem vērā, ja tas ir izdevīgi attiecīgajām personām, ciktāl ir saprātīgi tos ņemt vērā.

13. pants

Periodu pārrēķināšanas noteikumi

1. Ja periodus, kas izpildīti saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem, izsaka vienībās, kas atšķiras no tām, kuras izmanto citā dalībvalstī, summēšanai vajadzīgo pārrēķinu veic pēc šādiem noteikumiem:

- periods, uz kā pamata veic pārrēķinu, ir tas periods, kuru paziņo tās dalībvalsts iestāde, saskaņā ar kuras tiesību aktiem periods bija izpildīts;
- gadījumos, kad periodi ir izteikti dienās, pārrēķinu no dienām uz citām vienībām un otrādi, kā arī starp dažādām sistēmām, kas balstītas uz dienām, veic saskaņā ar šo tabulu:

Sistēma balstīta uz	1 diena atbilst	1 nedēļa atbilst	1 mēnesis atbilst	1 ceturksnis atbilst	Maksimālais dienu skaits vienā kalendārā gadā
5 dienas	9 stundas	5 dienas	22 dienas	66 dienas	264 dienas
6 dienas	8 stundas	6 dienas	26 dienas	78 dienas	312 dienas
7 dienas	6 stundas	7 dienas	30 dienas	90 dienas	360 dienas

- ja sistēmās periodi ir izteikti ar vienībām, kas nav dienas:
 - trīs mēneši vai trīspadsmit nedēļas ir līdzvērtīgas vienam ceturksnim un otrādi;
 - viens gads ir līdzvērtīgs četriem ceturksņiem, 12 mēnešiem vai 52 nedēļām un otrādi;
 - lai pārrēķinātu nedēļas mēnešos un otrādi, nedēļas un mēnešus pārrēķina dienās saskaņā ar b) apakšpunktā esošajā tabulā minētās sešu dienu sistēmas pārrēķina noteikumiem;
 - ja periodus izsaka daļās, šos skaitļus pārrēķina nākamajā mazākajā vesela skaitļa vienībā, izmantojot b) un c) apakšpunktā minētos noteikumus. Gada daļas pārrēķina mēnešos, ja vien konkrētā sistēma nebalstās uz ceturksņiem;
 - ja saskaņā ar šo punktu veikta pārrēķina rezultāts ir vienības daļa, par saskaņā ar šo punktu veikta pārrēķina rezultātu uzskata nākamo lielāko vesela skaitļa vienību.
2. Piemērojot 1. punktu, nevar iegūt vienā kalendārā gadā nenomaksātu periodu kopsummu, kas pārsniedz 1. punkta b) apakšpunktā esošās tabulas pēdējā ailē norādīto dienu skaitu, 52 nedēļas, 12 mēnešus vai četrus ceturksņus.

Ja pārrēķināmo periodu skaits atbilst maksimālo atļauto gada periodu skaitam tās dalībvalsts tiesību aktos, kurā tie noslēgti, piemērojot 1. punktu, nevar rasties tādi periodi viena kalendārā gada laikā, kas ir īsāki nekā iespējamais maksimālo atļauto gada periodu skaits saskaņā ar attiecīgajiem tiesību aktiem.

3. Pārrēķinu veic vai nu vienā operācijā par visiem periodiem, kuri bija paziņoti kā summējami, vai pa gadiem, ja periodus paziņoja pa gadiem.

4. Ja iestāde paziņo periodus, izteiktus dienās, tā vienlaikus norāda, vai tās izmantotā sistēma balstās uz piecām, sešām vai septiņām dienām.

II SADAĻA

PIEMĒROJAMO TIESĪBU AKTU NOTEIKŠANA

14. pants

Precizējumi attiecībā uz pamatregulas 12. un 13. pantu

1. Piemērojot pamatregulas 12. panta 1. punktu, "persona, kas kādā dalībvalstī veic darbību nodarbinātas personas statusā darba devēja uzdevumā, kurš parasti tur veic savu darbību, un ko minētais darba devējs ir nosūtījis uz citu dalībvalsti" ir persona, kas

pieņemta darbā nosūtīšanai uz citu dalībvalsti, ja uz attiecīgo personu tieši pirms darba uzsākšanas jau attiecas tās dalībvalsts tiesību akti, kurā ir reģistrēts šīs personas darba devējs.

2. Pamatregulas 12. panta 1. punkta piemērošanas nolūkos frāze "kurš parasti tur veic savas darbības" attiecas uz darba devēju, kas dalībvalstī, kurā viņš veic uzņēmējdarbību, parasti veic citas būtiskas darbības, nevis tās, kuras saistītas tikai ar iekšējo

pārvaldību, ņemot vērā visus kritērijus, kas raksturo attiecīgā uzņēmuma darbības. Attiecīgajiem kritērijiem jāatbilst katra darba devēja specifikai un to veikto darbību patiesajai būtībai.

3. Piemērojot pamatregulas 12. panta 2. punktu, ar frāzi "parasti veic darbību pašnodarbinātas personas statusā" saprot personu, kura parasti veic būtiskas darbības tās dalībvalsts teritorijā, kurā tā veic uzņēmējdarbību. Jo īpaši minētajai personai jau ir jābūt veikušai šo darbību kādu laiku pirms dienas, kad tā vēlas izmantot šā panta noteikumus, un visā pagaidu darbību laikā citā dalībvalstī jāturpina uzturēt prasības savas darbības veikšanai, lai varētu to turpināt pēc atgriešanās dalībvalstī, kur persona veic uzņēmējdarbību.

4. Piemērojot pamatregulas 12. panta 2. punktu, kritērijs, pēc kura nosaka, vai tā darbība, ko pašnodarbinātais veiks citā dalībvalstī, ir "līdzīga" darbībai, ko pašnodarbinātais parasti veic, ir darbības patiesā daba, nevis apzīmējums, ko šai darbībai var piešķirt šī cita dalībvalsts.

5. Piemērojot pamatregulas 13. panta 1. punktu, ar personu, kas "parasti veic darbību nodarbinātas personas statusā divās vai vairāk dalībvalstīs", saprot jo īpaši personu, kas:

- a) turpinot darbību vienā dalībvalstī, vienlaikus veic citu atsevišķu darbību vienā vai vairāk dalībvalstīs neatkarīgi no šīs atsevišķās darbības ilguma un būtības;
- b) pastāvīgi veic dažādas darbības, izņemot nenozīmīgas darbības, divās vai vairāk dalībvalstīs neatkarīgi no darbību maiņas biežuma un regularitātes.

6. Piemērojot pamatregulas 13. panta 2. punktu, ar personu, kas "parasti veic darbību pašnodarbinātas personas statusā divās vai vairāk dalībvalstīs" saprot jo īpaši personu, kas vienlaikus vai pārmaiņus divās vai vairāk dalībvalstīs veic vienu vai vairākas atsevišķas pašnodarbinātas personas darbības neatkarīgi no šo darbību būtības.

7. Lai darbības saskaņā ar 5. un 6. punktu atšķirtu no situācijām, kas aprakstītas pamatregulas 12. panta 1. un 2. punktā, izšķirošs ir vienā vai vairākās dalībvalstīs īstenotas darbības ilgums (neatkarīgi no tā, vai šī darbība ir pastāvīga vai tā tiek īstenota *ad hoc*, vai tā ir īslaicīga). Šajā nolūkā tiek veikts visu būtisko faktu vispārējs novērtējums, nodarbinātas personas gadījumā īpašu uzmanību pievēršot darba vietai, kā tā noteikta darba līgumā.

8. Piemērojot pamatregulas 13. panta 1. un 2. punktu, ar frāzi "veic būtisku savas darbības daļu" dalībvalstī saprot, ka nodarbināta vai pašnodarbināta persona veic kvantitatīvi būtisku visu

darbību daļu šajā dalībvalstī, neņemot vērā to, vai tā ir lielākā daļa no šīm darbībām.

Lai noteiktu, vai būtisku darbību daļu veic dalībvalstī, ņem vērā šādus indikatīvus kritērijus:

- a) algotas darbības gadījumā – darba laiku un/vai atalgojumu; un
- b) pašnodarbinātas darbības gadījumā – apgrozījumu, darba laiku, sniegto pakalpojumu skaitu un/vai ienākumus.

Saskaņā ar vispārēju novērtējumu mazāk nekā 25 % no minētajiem kritērijiem norāda, ka būtisku visu darbību daļu neveic attiecīgajā dalībvalstī.

9. Piemērojot pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunktu, pašnodarbinātas personas "darbības interešu centru" nosaka, ņemot vērā elementu kopumu, no kuriem sastāv viņa profesionālās darbības, proti, vieta, kur atrodas šīs personas darbības pastāvīgā juridiskā adrese, veikto darbību parastais raksturs un ilgums, sniegto pakalpojumu skaits, kā arī attiecīgās personas vēlmes saskaņā ar visiem apstākļiem.

10. Lai noteiktu, kādi tiesību akti ir piemērojami atbilstīgi 8. un 9. punktam, attiecīgās iestādes ņem vērā situāciju, kas paredzēta turpmākajiem 12 kalendāra mēnešiem.

11. Ja persona veic algotu darbu divās vai vairāk dalībvalstīs tāda darba devēja uzdevumā, kas reģistrēts ārpus Eiropas Savienības robežām, un ja šī persona dzīvo dalībvalstī, neveicot tajā būtisku darbību, tad uz šo personu attiecas dzīvesvietas dalībvalsts tiesību akti.

15. pants

Pamatregulas 11. panta 3. punkta b) un d) apakšpunkta, 11. panta 4. punkta un 12. panta piemērošanas procedūras (par informācijas sniegšanu attiecīgajām iestādēm)

1. Ja vien īstenošanas regulas 16. pantā nav noteikts citādi, ja persona veic darbības dalībvalstī, kas nav kompetentā dalībvalsts saskaņā ar pamatregulas II sadaļu, tad darba devējs vai – tādas personas gadījumā, kas neveic algotas darbības – attiecīgā persona, kad vien iespējams, iepriekš informē tās dalībvalsts kompetento iestādi, kuras tiesību akti ir piemērojami. Minētā iestāde nekavējoties sniedz informāciju par tiesību aktiem, kas piemērojami attiecīgajai personai saskaņā ar pamatregulas 11. panta 3. punkta b) apakšpunktu vai 12. pantu, attiecīgajai personai un tās dalībvalsts kompetentās iestādes norādītajai iestādei, kurā darbību veic.

2. Panta 1. punktu *mutatis mutandis* piemēro personām, uz kurām attiecas pamatregulas 11. panta 3. punkta d) apakšpunkts.

3. Darba devējs pamatregulas 11. panta 4. punktā nozīmē, kuram ir darbinieks uz kuģa, kurš kuģo ar citas dalībvalsts karogu, kad vien iespējams, laicīgi informē tās dalībvalsts kompetento iestādi, kuras tiesību akti ir piemērojami. Informāciju par tiesību aktiem, kas piemērojami personai saskaņā ar pamatregulas 11. panta 4. punktu, minētā iestāde nekavējoties dara pieejamu tās dalībvalsts kompetentās iestādes norādītajai iestādei, ar kuras karogu kuģo kuģis, uz kura darbinieks veic darbības.

16. pants

Pamatregulas 13. panta piemērošanas procedūra

1. Persona, kas veic darbības divās vai vairāk dalībvalstīs, informē dzīvesvietas dalībvalsts kompetentās iestādes norādīto iestādi.

2. Norādītā dzīvesvietas iestāde nekavējoties nosaka, kādi tiesību akti attiecīgajai personai jāpiemēro, ņemot vērā pamatregulas 13. pantu un īstenošanas regulas 14. pantu. Šī sākotnējā noteikšana ir provizoriska. Iestāde informē norādīto iestādi katrā no dalībvalstīm, kurā tiek veiktas darbības, par piemērojamo tiesību aktu provizorisku noteikšanu.

3. Piemērojamo tiesību aktu provizoriskā noteikšana, kā paredzēts 2. punktā, kļūst galīga divu mēnešu laikā, kopš attiecīgo dalībvalstu kompetento iestāžu norādītās iestādes saņēmušas par to informāciju saskaņā ar 2. punktu, ja vien tiesību akti jau nav bijuši galīgi noteikti, pamatojoties uz 4. punktu, vai ja vismaz viena no attiecīgajām iestādēm minētā divu mēnešu termiņa beigās informē dzīvesvietas dalībvalsts kompetento iestāžu norādīto iestādi par to, ka tā vēl nevar atzīt noteikšanas rezultātu vai ka tai šajā jautājumā ir atšķirīgs viedoklis.

4. Ja sakarā ar nenoteiktību par piemērojamo tiesību aktu noteikšanu jāsazinās divu vai vairāk dalībvalstu iestādēm, pēc vienas vai vairāk attiecīgo dalībvalstu kompetento iestāžu norādīto iestāžu vai pašu kompetento iestāžu pieprasījuma attiecīgajai personai piemērojamos tiesību aktus nosaka vienojoties, ņemot vērā pamatregulas 13. pantu un attiecīgos īstenošanas regulas 14. panta noteikumus.

Kad atšķiras attiecīgo iestāžu vai kompetento iestāžu viedokļi, šīs struktūras cenšas vienoties saskaņā ar iepriekš izklāstītajiem nosacījumiem un piemēro pamatregulas 6. pantu.

5. Tās valsts kompetentā iestāde, kuras tiesību akti ir noteikti par piemērojamiem vai nu provizoriski, vai galīgi, nekavējoties paziņo to attiecīgajai personai.

6. Ja attiecīgā persona nesniedz 1. punktā minēto informāciju, šo pantu piemēro pēc tās dzīvesvietas dalībvalsts kompetentās iestādes norādītās iestādes iniciatīvas, tiklīdz tā ir novērtējusi šīs personas situāciju, iespējams, ar citas attiecīgās iestādes palīdzību.

17. pants

Pamatregulas 15. panta piemērošanas procedūra

Eiropas Kopienu līgumdarbiniekiem ir tiesības izmantot pamatregulas 15. pantā minēto izvēles iespēju, kad darba līgums ir noslēgts. Iestāde, kas ir pilnvarota noslēgt līgumu, informē tās dalībvalsts norādīto iestādi, kuras tiesību aktus Eiropas Kopienu līgumdarbinieks ir izvēlējis.

18. pants

Pamatregulas 16. panta piemērošanas procedūra

Darba devēja vai attiecīgās personas pieprasījumu piemērot 11. līdz 15. pantā minētos izņēmumus, kad vien iespējams, laicīgi iesniedz kompetentajai iestādei vai tās dalībvalsts kompetentās iestādes norādītai struktūrai, kuras tiesību aktus darbinieks vai attiecīgā persona lūdz piemērot.

19. pants

Informācijas sniegšana attiecīgajām personām un darba devējiem

1. Tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kuras tiesību akti kļūst piemērojami, ievērojot pamatregulas II sadaļu, informē attiecīgo personu un vajadzības gadījumā tās darba devēju(-us) par pienākumiem, kas noteikti minētajos tiesību aktos. Kompetentā iestāde nodrošina vajadzīgo palīdzību, izpildot formalitātes, ko prasa minētie tiesību akti.

2. Pēc attiecīgās personas vai darba devēja lūguma tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kuras tiesību akti ir piemērojami, ievērojot pamatregulas II sadaļu, nodrošina apliecinājumu, ka šādi tiesību akti ir piemērojami, un vajadzības gadījumā norāda, līdz kuram datumam un ar kādiem nosacījumiem.

20. pants

Iestāžu sadarbība

1. Attiecīgās iestādes tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kuras tiesību aktus piemēro personai, ievērojot pamatregulas II sadaļu, dara pieejamu informāciju, kas vajadzīga, lai noteiktu dienu, no kuras minētie tiesību akti kļūst piemērojami, un iemaksu apmēru, kuras minētajai personai un tās darba devējam jāmaksā saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem.

2. Tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kuras tiesību aktus piemēro personai, ievērojot pamatregulas II sadaļu, nodrošina informāciju par dienu, kad šo tiesību aktu piemērošana stājas spēkā, tās dalībvalsts kompetentās iestādes norādītajai iestādei, kuras tiesību aktiem minētā persona bija pakļauta kā pēdējiem.

21. pants

Darba devēja pienākumi

1. Darba devējam, kura juridiskā adrese vai uzņēmējdarbības vieta ir ārpus kompetentās dalībvalsts, jāpilda pienākumi, kas

noteikti viņa darbiniekiem piemērojamos tiesību aktos, īpaši pienākums maksāt minētajos tiesību aktos paredzētās iemaksas, it kā tā juridiskā adrese vai uzņēmējdarbības vieta būtu kompetentajā dalībvalstī.

2. Darba devējs, kam nav uzņēmējdarbības vieta dalībvalstī, kuras tiesību akti ir piemērojami, un darbinieks var vienoties, ka pēdējais pilda darba devēja pienākumus tā vārdā attiecībā uz iemaksu veikšanu, neskarot darba devēja pamatpienākumus. Darba devējs nosūta paziņojumu par šādu vienošanos minētās dalībvalsts kompetentajai iestādei.

III SADAĻA

ĪPAŠI NOTEIKUMI, KAS PIEMĒROJAMI DAŽĀDĀS PABALSTU KATEGORIJĀS

I NODAĻA

Slimības pabalsti, maternitātes un līdzvērtīgi paternitātes pabalsti

22. pants

Vispārēji īstenošanas noteikumi

1. Kompetentās iestādes vai iestādes raugās, lai apdrošinātajām personām būtu darīta pieejama informācija par tādām pabalstu piešķiršanas procedūrām un nosacījumiem, kas attiecas uz pabalstiem natūrā, gadījumā, ja tos nesāņem tās dalībvalsts teritorijā, kur atrodas kompetentā iestāde.

2. Neatkarīgi no pamatregulas 5. panta a) apakšpunkta dalībvalsts var kļūt atbildīga par pabalstu izmaksām saskaņā ar pamatregulas 22. pantu tikai tad, ja vai nu apdrošinātā persona pieprasa pensiju saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem, vai saskaņā ar pamatregulas 23. līdz 30. pantu apdrošinātā persona saņem pensiju saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem.

23. pants

Piemērojamā sistēma, ja dzīvesvietas vai uzturēšanās dalībvalstī pastāv vairāk nekā viens režīms

Ja tiesību akti, kas ir spēkā dzīvesvietas vai uzturēšanās dalībvalstī, paredz vairāk nekā vienu apdrošināšanas sistēmu slimības, maternitātes un paternitātes pabalstu gadījumā vairākām apdrošināto personu kategorijām, saskaņā ar pamatregulas 17. pantu, 19. panta 1. punktu un 20., 22., 24. un 26. pantu piemēro tās normas, kas attiecas uz algoto darbinieku vispārējo sistēmu.

24. pants

Dzīvesvietas dalībvalstī, kura nav kompetentā dalībvalsts

1. Lai piemērotu pamatregulas 17. pantu, apdrošinātajai personai un/vai tās ģimenes locekļiem ir jāreģistrējas dzīvesvietas iestādē. Tiesības uz pabalstiem natūrā dzīvesvietas dalībvalstī apstiprina ar dokumentu, ko pēc apdrošinātās personas vai pēc dzīvesvietas iestādes pieprasījuma izdod kompetentā iestāde.

2. Dokuments, kas minēts 1. punktā, ir derīgs, kamēr kompetentā iestāde paziņo dzīvesvietas iestādei par tā anulēšanu.

Dzīvesvietas iestāde informē kompetento iestādi par katru ierakstu saskaņā ar 1. punktu un par katra ieraksta izmaiņām vai atcelšanu.

3. Šo pantu piemēro *mutatis mutandis* personām, kas minētas pamatregulas 22., 24., 25. un 26. pantā.

25. pants

Uzturēšanās dalībvalstī, kas nav kompetentā dalībvalsts

A. Procedūra un tiesību darbības joma

1. Piemērojot pamatregulas 19. pantu, apdrošinātā persona iesniedz veselības aprūpes sniedzējam uzturēšanās dalībvalstī dokumentu, ko izdevusi kompetentā iestāde un kurā ir norādītas personas tiesības uz pabalstu natūrā. Ja apdrošinātajai personai šāda dokumenta nav, uzturēšanās vietas iestāde pēc lūguma vai citā vajadzības gadījumā vērsas pie kompetentās iestādes, lai to iegūtu.

2. Dokumentā norādīts, ka apdrošinātajai personai saskaņā ar pamatregulas 19. pantā izklāstītajiem nosacījumiem ir tiesības uz pabalstu natūrā ar tādiem pašiem noteikumiem, ko piemēro personām, kuras apdrošinātas saskaņā ar uzturēšanās dalībvalsts tiesību aktiem.

3. Pamatregulas 19. panta 1. punktā minētie pabalsti natūrā attiecas uz pabalstiem natūrā, kas ir piešķirti uzturēšanās dalībvalstī saskaņā ar tās tiesību aktiem un kas kļūst vajadzīgi medicīnisku iemeslu dēļ, lai apdrošinātā persona nebūtu spiesta pirms tā termiņa beigām, ko tā paredzējusi pavadīt attiecīgajā valstī, atgriezties kompetentajā dalībvalstī, lai tur saņemtu vajadzīgo veselības aprūpi.

B. Izdevumu segšanas un pabalstu natūrā atmaksājumu procedūra un pasākumi

4. Ja apdrošinātā persona tiešām segusi izdevumus pilnīgi vai daļēji par sniegtajiem pabalstiem natūrā saskaņā ar pamatregulas 19. pantu un ja tiesību akti, ko piemēro uzturēšanās iestādē, ļauj šos izdevumus apdrošinātajai personai atmaksāt, tā var nosūtīt pieprasījumu par izdevumu segšanu uzturēšanās vietas iestādei. Šajā gadījumā minētā iestāde tieši minētajai personai atmaksā izmaksas, kas atbilst šiem pabalstiem, ievērojot attiecīgās dalībvalsts tiesību aktos paredzētos ierobežojumus un saskaņā ar atmaksājumu likmju nosacījumiem.

5. Ja šādu izmaksu atmaksāšana nav prasīta tieši uzturēšanās vietas iestādē, aprēķinātās izmaksas attiecīgajai personai atmaksā kompetentā iestāde saskaņā ar atmaksājuma tarifiem, ko izmanto uzturēšanās vietas iestādē, vai summas, ko uzturēšanās vietas iestādei būtu bijis jāatmaksā, ja attiecīgā gadījumā būtu piemērots īstenošanas regulas 62. pants.

Uzturēšanās vietas iestāde sniedz kompetentajai iestādei pēc tās lūguma vajadzīgo informāciju par šiem tarifiem vai summām.

6. Atkāpjoties no 5. punkta, kompetentā iestāde var atmaksāt aprēķinātās izmaksas atbilstīgi ierobežojumiem un saskaņā ar atmaksāšanas tarifu nosacījumiem, kas noteikti attiecīgās dalībvalsts tiesību aktos, ar noteikumu, ka apdrošinātā persona ir devusi savu piekrišanu šā noteikuma piemērošanai.

7. Ja attiecīgajā gadījumā uzturēšanās dalībvalsts tiesību aktos nav paredzēta atmaksāšana saskaņā ar 4. un 5. punktu, kompetentā iestāde var atmaksāt izmaksas atbilstīgi attiecīgās dalībvalsts tiesību aktos paredzētajiem ierobežojumiem un saskaņā ar atmaksāšanas tarifu nosacījumiem, un bez apdrošinātās personas piekrišanas.

8. Apdrošinātajai personai atmaksātā summa nekādā gadījumā nepārsniedz faktiskās izmaksas.

9. Būtisku izdevumu gadījumā kompetentā iestāde var izmaksāt apdrošinātajai personai attiecīgu avansu, tiklīdz šī persona iesniegusi iestādei pieteikumu par izdevumu segšanu.

C. Ģimenes locekļi

10. Panta 1. līdz 9. punkts ir piemērojams *mutatis mutandis* apdrošinātās personas ģimenes locekļiem.

26. pants

Plānota aprūpe

A. Atļauju piešķiršanas procedūra

1. Piemērojot pamatregulas 20. panta 1. punktu, apdrošinātā persona iesniedz uzturēšanās vietas iestādei dokumentu, ko izdevusi kompetentā iestāde. Piemērojot šo pantu, kompetentā iestāde ir iestāde, kas sedz plānotās aprūpes izmaksas; pamatregulas 20. panta 4. punktā un 27. panta 5. punktā minētajos gadījumos, kad dzīvesvietas dalībvalstī izmaksātos pabalstus natūrā atmaksā, pamatojoties uz fiksētām summām, dzīvesvietas iestādi uzskata par kompetento iestādi.

2. Ja apdrošinātā persona nedzīvo kompetentajā dalībvalstī, tā lūdz atļauju arī no dzīvesvietas iestādes, kas tūlīt pārsūta lūgumu kompetentajai iestādei.

Šajā gadījumā dzīvesvietas iestāde apliecina, vai pamatregulas 20. panta 2. punkta otrajā teikumā paredzētie nosacījumi dzīvesvietas dalībvalstī ir izpildīti.

Kompetentā iestāde drīkst atteikties piešķirt prasīto atļauju tikai tad, ja saskaņā ar dzīvesvietas iestādes atzinumu nav izpildīti pamatregulas 20. panta 2. punkta otrajā teikumā paredzētie nosacījumi apdrošinātās personas dzīvesvietas dalībvalstī, vai tad, ja to pašu aprūpi var sniegt kompetentajā dalībvalstī medicīniski pamatotā termiņā, ņemot vērā attiecīgās personas pašreizējo veselības stāvokli un iespējamo slimības gaitu.

Kompetentā iestāde informē dzīvesvietas iestādi par savu lēmumu.

Ja atbilde netiek saņemta valsts tiesību aktos paredzētajos termiņos, uzskatāms, ka kompetentā iestāde atļauju ir piešķirusi.

3. Ja apdrošinātajai personai, kas nedzīvo kompetentajā dalībvalstī, vajadzīga steidzama un vitāli svarīga aprūpe un atļauju nevar atteikt saskaņā ar pamatregulas 20. panta 2. punkta otro teikumu, atļauju piešķir dzīvesvietas iestāde kompetentās iestādes vārdā, un dzīvesvietas iestāde uzreiz informē kompetento iestādi.

Kompetentā iestāde pieņem izmeklēšanas secinājumus, ko snieguši ārsti, kurus atzinusi dzīvesvietas iestāde, kas izdod atļauju par vajadzību steidzami sniegt vitāli svarīgus veselības aprūpes pakalpojumus.

4. Kompetentā iestāde patur tiesības jebkurā atļaujas piešķiršanas procedūras brīdī pārbaudīt apdrošināto personu, pieaicinot ārstu, kuru izvēlas pati kompetentā iestāde uzturēšanās vai dzīvesvietas dalībvalstī.

5. Uzturēšanās vietas iestāde, neskarot jebkādu lēmumu par atļauju, informē kompetento iestādi, vai ir medicīniski pamatoti papildināt veselības aprūpi, uz ko attiecas spēkā esošā atļauja.

B. *Izdevumu segšana par pabalstiem natūrā, kas radušies apdrošinātajai personai*

6. Neskarot 7. punktu, īstenošanas regulas 25. panta 4. un 5. punktu piemēro *mutatis mutandis*.

7. Ja apdrošinātā persona pati faktiski segusi visas izmaksas par atļautu veselības aprūpi vai daļu no tām un ja summa, kas kompetentajai iestādei ir jāatmaksā dzīvesvietas iestādei vai apdrošinātajai personai saskaņā ar 6. punktu (faktiskās izmaksas), ir mazāka par summu, kas tai jāmaksā par tādu pašu aprūpi kompetentajā dalībvalstī (pieņēmuma izmaksas), kompetentā iestāde atmaksā izmaksas apdrošinātajai personai pēc tās pieprasījuma tādā apmērā, kas atbilst pieņēmuma un faktisko izmaksu starpībai. Tomēr atmaksātā summa nedrīkst pārsniegt apdrošinātās personas faktiskos izdevumus, un var ņemt vērā summu, kas apdrošinātajai personai būtu bijusi jāmaksā, ja veselības aprūpe būtu nodrošināta kompetentajā dalībvalstī.

C. *Tādu ceļojuma un uzturēšanās izdevumu segšana, kas radušies saistībā ar plānotu aprūpi*

8. Ja kompetentās iestādes valsts tiesību aktos ir paredzēts atmaksāt tādus transporta un uzturēšanās izdevumus, kas ir neatņemama apdrošinātās personas veselības aprūpes sastāvdaļa, šādas izmaksas attiecīgajai personai un vajadzības gadījumā personai, kam tā ir jāpavada, sedz šī iestāde, ja ir piešķirta atļauja saņemt veselības aprūpi citā dalībvalstī.

D. *Ģimenes locekļi*

9. Panta 1. līdz 6. punkts ir piemērojams *mutatis mutandis* apdrošinātās personas ģimenes locekļiem.

27. pants

Pabalsti naudā darba nespējas gadījumos, uzturoties vai dzīvojot dalībvalstī, kas nav kompetentā dalībvalsts

A. *Procedūra, kas jāievēro apdrošinātajai personai*

1. Ja saskaņā ar kompetentās dalībvalsts tiesību aktiem apdrošinātajai personai ir jāiesniedz apliecinājums, lai darba nespējas gadījumā saņemtu naudas pabalstus saskaņā ar pamatregulas 21. panta 1. punktu, apdrošinātajai personai ir jālūdz dzīvesvietas dalībvalsts ārstam apliecināt personas darba nespēju un tās iespējamo ilgumu pēc tam, kad ārsts ir novērtējis attiecīgās personas veselības stāvokli.

2. Apdrošinātā persona kompetentās dalībvalsts tiesību aktos paredzētajā termiņā nosūta apliecinājumu kompetentajai iestādei.

3. Ja attiecīgās personas ārstējošie ārsti dzīvesvietas dalībvalstī neizsniedz darba nespējas apliecinājumus un ja šādi apliecinājumi ir nepieciešami saskaņā ar kompetentās dalībvalsts tiesību aktiem, attiecīgā persona vēršas tieši dzīvesvietas iestādē. Šī iestāde

tūlīt nodrošina darba nespējas medicīnisku novērtēšanu, kā arī 1. punktā minētā apliecinājuma izrakstīšanu. Apliecinājumu tūlīt nosūta kompetentajai iestādei.

4. Panta 1., 2. un 3. punktā minētā dokumenta iesniegšana neatbrīvo apdrošināto personu no to saistību pildīšanas, kas ir paredzētas piemērojamos tiesību aktos, jo īpaši attiecībā uz personas darba devēju. Vajadzības gadījumā darba devējs un/vai kompetentā iestāde var aicināt darbinieku piedalīties darbībās, kuru mērķis ir veicināt viņa atgriešanos darbā, un šajā nolūkā sniegt atbalstu šai personai.

B. *Procedūra, kas jāievēro dzīvesvietas dalībvalsts iestādei*

5. Pēc kompetentās iestādes pieprasījuma dzīvesvietas iestāde veic jebkādas vajadzīgās administratīvās pārbaudes vai attiecīgās personas veselības pārbaudi saskaņā ar tiesību aktiem, ko piemēro pēdējā minētā iestāde. Kontrolējošā ārsta atskaiti, kur jo īpaši minēts iespējamais darba nespējas ilgums, dzīvesvietas iestāde tūlīt nosūta kompetentajai iestādei.

C. *Procedūra, kas jāievēro kompetentajai iestādei*

6. Visos gadījumos kompetentā iestāde patur tiesības pieprasīt, lai apdrošināto personu izmeklē šīs iestādes izvēlēts ārsts.

7. Neskarot pamatregulas 21. panta 1. punkta otro teikumu, kompetentā iestāde izmaksā naudas pabalstus tieši attiecīgajai personai un vajadzības gadījumā informē dzīvesvietas iestādi.

8. Lai piemērotu pamatregulas 21. panta 1. punktu, apdrošinātās personas darba nespējas lapai, kas ir izrakstīta citā dalībvalstī saskaņā ar kontrolējošā ārsta vai iestādes konstatētajiem medicīniskās izmeklēšanas rezultātiem, ir tāds pats juridiskais spēks kā darba nespējas lapai, ko izrakstījusi kompetentā dalībvalsts.

9. Ja kompetentā iestāde nolemj atteikt izmaksāt naudas pabalstus, tā informē apdrošināto personu par savu lēmumu un vienlaikus par to informē dzīvesvietas iestādi.

D. *Procedūra, kas jāievēro attiecībā uz uzturēšanos dalībvalstī, kas nav kompetentā dalībvalsts*

10. Šā panta 1. līdz 9. punktu piemēro *mutatis mutandis*, ja apdrošinātā persona uzturas dalībvalstī, kas nav kompetentā dalībvalsts.

28. pants

Naudas pabalsti attiecībā uz ilgtermiņa aprūpi, uzturoties vai dzīvojot dalībvalstī, kas nav kompetentā dalībvalsts

A. *Procedūra, kas jāievēro apdrošinātajai personai*

1. Lai saņemtu naudas pabalstus attiecībā uz ilgtermiņa aprūpi saskaņā ar pamatregulas 21. panta 1. punktu, apdrošinātā persona vēršas kompetentajā iestādē. Kompetentā iestāde vajadzības gadījumā par to informē dzīvesvietas iestādi.

B. Procedūra, kas jāievēro dzīvesvietas iestādei

2. Pēc kompetentās iestādes lūguma dzīvesvietas iestāde veic apdrošinātās personas veselības pārbaudi saskaņā ar tās vajadzību pēc ilgtermiņa aprūpes. Kompetentā iestāde sniedz dzīvesvietas iestādei visu informāciju, kas vajadzīga šādai pārbaudei.

C. Procedūra, kas jāievēro kompetentajai iestādei

3. Lai konstatētu ilgtermiņa aprūpes nepieciešamības pakāpi, kompetentajai iestādei ir tiesības pieprasīt, lai apdrošināto personu izmeklētās izvēlēts ārsts vai jebkurš cits pašas izvēlēts eksperts.

4. Īstenošanas regulas 27. panta 7. punktu piemēro *mutatis mutandis*.

D. Procedūra, kas jāievēro attiecībā uz uzturēšanos dalībvalstī, kas nav kompetentā dalībvalsts

5. Panta 1. līdz 4. punktu piemēro *mutatis mutandis*, ja apdrošinātā persona uzturas dalībvalstī, kas nav kompetentā dalībvalsts.

E. Ģimenes locekļi

6. Panta 1. līdz 5. punktu piemēro *mutatis mutandis* apdrošinātās personas ģimenes locekļiem.

29. pants**Pamatregulas 28. panta piemērošana**

Ja pēdējā dalībvalsts, kurā bijušais pārrobežu darba ņēmējs veicis darbību, vairs nav kompetentā dalībvalsts un ja bijušais pārrobežu darba ņēmējs vai viņa ģimenes loceklis turp dodas, lai saņemtu pabalstus natūrā saskaņā ar pamatregulas 28. pantu, viņš uzturēšanās vietas iestādei iesniedz kompetentās iestādes izdotu dokumentu.

30. pants**Pensionāru iemaksas**

Ja persona saņem pensiju no vairāk nekā vienas dalībvalsts, nekādā gadījumā tā iemaksu summa, ko atskaita no visām izmaksātajām pensijām, nepārsniedz summu, ko attiecīgi atskaitītu personai, kura kompetentajā dalībvalstī saņem pensiju tādā pašā apmērā.

31. pants**Pamatregulas 34. panta piemērošana****A. Procedūra, kas jāievēro kompetentajai iestādei**

1. Kompetentā iestāde informē attiecīgo personu par pamatregulas 34. pantā paredzēto noteikumu attiecībā uz pabalstu pārklāšanās novēršanu. Piemērojot tādos noteikumus, personai, kas nedzīvo kompetentajā dalībvalstī, nodrošina tiesības uz pabalsta summu vai vērtību, kas būtu vismaz līdzvērtīga tai, uz kuru šai personai būtu tiesības, ja tā dzīvotu minētajā dalībvalstī.

2. Kompetentā iestāde arī informē dzīvesvietas vai uzturēšanās vietas iestādi par ilgtermiņa aprūpes pabalstu izmaksu, ja tiesību aktos, ko piemēro pēdējā minētā iestāde, paredzēti ilgtermiņa aprūpes pabalsti natūrā, kuri ietverti pamatregulas 34. panta 2. pantā minētajā sarakstā.

B. Procedūra, kas jāievēro dzīvesvietas vai uzturēšanās vietas iestādei

3. Saņēmusi 2. punktā paredzēto informāciju, dzīvesvietas vai uzturēšanās vietas iestāde tūlīt informē kompetento iestādi par ilgtermiņa aprūpes pabalstu natūrā, kas paredzēts tam pašam nolūkam un ko tā saskaņā ar valsts tiesību aktiem piešķir attiecīgajai personai, kā arī par tam piemērojamo atmaksājuma likmi.

4. Vajadzības gadījumā Administratīvā komisija nosaka šā panta īstenošanas pasākumus.

32. pants**Īpaši īstenošanas pasākumi**

1. Ja persona vai personu grupa pēc lūguma ir atbrīvota no obligātās apdrošināšanas slimības gadījumiem un tādējādi uz šādām personām neattiecas apdrošināšanas slimības gadījumiem sistēma, kam piemērojama pamatregula, citas dalībvalsts iestādei tikai šā atbrīvojuma dēļ nav saistību segt izmaksas par pabalstiem natūrā vai naudas pabalstiem, kas sniegti šādām personām vai viņu ģimenes locekļiem saskaņā ar pamatregulas III sadaļas I nodaļu.

2. Regulas 2. pielikumā minētajās dalībvalstīs pamatregulas III sadaļas I nodaļas noteikumus, kas attiecas uz pabalstiem natūrā, piemēro personām, kam ir tiesības uz pabalstiem natūrā, pamatojoties tikai uz īpašu ierēdņiem paredzētu režīmu un tikai tiktāl, ciktāl minētajā nodaļā paredzēts.

Citai dalībvalsts iestādei nav pienākums tikai tādēļ vien segt izmaksas par pabalstiem natūrā vai naudas pabalstiem, kas piešķirti minētajām personām vai viņu ģimenes locekļiem.

3. Ja personas, kas minētas 1. un 2. punktā, un viņu ģimenes locekļi dzīvo dalībvalstī, kur tiesības saņemt pabalstus natūrā nav pakļautas apdrošināšanas nosacījumiem vai darbībai nodarbinātās vai pašnodarbinātās personas statusā, tās pilnībā sedz izmaksas par pabalstiem natūrā, kas piešķirti viņu dzīvesvietas valstī.

II NODAĻA**Pabalsti saistībā ar nelaimes gadījumu darbā un arodslimību gadījumos****33. pants****Tiesības uz pabalstiem natūrā un naudas pabalstiem, dzīvojot vai uzturoties dalībvalstī, kas nav kompetentā dalībvalsts**

1. Lai piemērotu pamatregulas 36. pantu, īstenošanas regulā no 24. līdz 27. pantam izklāstītās procedūras piemēro *mutatis mutandis*.

2. Ja dzīvesvietas vai uzturēšanās vietas dalībvalsts tiesību aktos ir paredzēti īpaši pabalsti natūrā saistībā ar nelaimes gadījumu darbā vai arodslimību, tad šīs dalībvalsts iestāde par to nekavējoties informē kompetento iestādi.

34. pants

Procedūra saistībā ar nelaimes gadījumiem darbā vai arodslimību gadījumiem, kas notikuši dalībvalstī, kas nav kompetentā dalībvalsts

1. Ja noticis nelaimes gadījums darbā vai arodslimības diagnozi pirmo reizi nosaka dalībvalstī, kas nav kompetentā dalībvalsts, tad nelaimes gadījuma darbā vai arodslimības deklarāciju, ja deklarācija pastāv vai paziņojums pastāv saskaņā ar valsts tiesību aktiem, izpilda saskaņā ar kompetentās dalībvalsts tiesību aktiem, vajadzības gadījumā neskarot citas piemērojamās tiesību normas, kas ir spēkā tās dalībvalsts teritorijā, kur ir noticis nelaimes gadījums darbā vai pirmā arodslimības konstatācija, un ko šādā gadījumā turpina piemērot. Deklarāciju vai paziņojumu adresē kompetentajai iestādei.

2. Tās dalībvalsts iestāde, kurā noticis nelaimes gadījums darbā vai kurā pirmo reizi noteikta arodslimības diagnoze, paziņo kompetentajai iestādei par medicīniskajiem slēdzieniem, kas izrakstīti minētās dalībvalsts teritorijā.

3. Ja nelaimes gadījums, braucot uz darbu vai no tā, ir noticis tās dalībvalsts teritorijā, kas nav kompetentā dalībvalsts, tad pirmās dalībvalsts teritorijā jāveic izmeklēšana, lai konstatētu, vai pastāv tiesības uz attiecīgajiem pabalstiem, šim mērķim izmeklētāju var norīkot kompetentā iestāde, kas informē šīs dalībvalsts iestādes. Iestādes savstarpēji sadarbojas, lai novērtētu visu attiecīgo informāciju un lai gūtu ziņas no ziņojumiem un visiem citiem dokumentiem, kas saistīti ar nelaimes gadījumu.

4. Beidzoties aprūpei, pēc pieprasījuma kompetentajai iestādei iesniedz sīki izstrādātu ziņojumu ar pievienotajiem medicīniskajiem slēdzieniem attiecībā uz nelaimes gadījuma vai slimības palielošām sekām, īpaši par cietušās personas tā brīža veselības stāvokli, kā arī par atveseļošanos vai stāvokļa stabilizēšanos pēc gūtajām traumām. Attiecīgās izmaksas uz kompetentās iestādes rēķina sedz dzīvesvietas vai uzturēšanās vietas iestāde, vajadzības gadījumā saskaņā ar tarifu, ko šī iestāde piemēro.

5. Pēc dzīvesvietas vai uzturēšanās vietas iestādes pieprasījuma vajadzības gadījumā kompetentā iestāde paziņo tai lēmumu, kas nosaka datumu, kad paredzama izveseļošanās vai stāvokļa stabilizēšanās pēc gūtajām traumām, kā arī attiecīgā gadījumā lēmumu par pensijas piešķiršanu.

35. pants

Strīds par negadījuma vai slimības saistību ar profesionālo darbību

1. Ja kompetentā iestāde apstrīd, ka saskaņā ar pamatregulas 36. panta 2. punktu piemērojami tiesību akti par nelaimes gadījumiem darbā vai arodslimībām, tā par to nekavējoties informē dzīvesvietas vai uzturēšanās vietas iestādi, kas piešķirusi pabalstus natūrā, kurus uzskatīs par apdrošināšanas slimības gadījumiem pabalstiem.

2. Ja šajā jautājumā ir pieņemts galīgais lēmums, kompetentā iestāde par to nekavējoties informē dzīvesvietas vai uzturēšanās vietas iestādi, kas piešķirusi pabalstus natūrā.

Ja nav konstatēts nelaimes gadījums darbā vai arodslimība, pabalstus natūrā turpina sniegt kā slimības gadījuma pabalstus, ja attiecīgā persona ir tiesīga tos saņemt.

Ja ir konstatēts nelaimes gadījums darbā vai arodslimība, tad slimības pabalsti natūrā, kas piešķirti attiecīgai personai, ir uzskatāmi par pabalstiem attiecībā uz nelaimes gadījumu darbā vai arodslimības pabalstiem no tās dienas, kad noticis nelaimes gadījums darbā vai pirmo reizi noteikta arodslimības diagnoze.

3. Īstenošanas regulas 6. panta 5. punkta otro daļu piemēro *mutatis mutandis*.

36. pants

Procedūra gadījumos, kad darbinieks pakļauts arodslimības riskam vairāk nekā vienā dalībvalstī

1. Pamatregulas 38. pantā minētajā gadījumā arodslimības deklarāciju vai paziņojumu nosūta kompetentajai iestādei arodslimību jautājumos pēdējā dalībvalstī, kuras tiesību akti attiecās uz attiecīgās personas darbību, kas, iespējams, izraisīja minēto slimību.

Ja šī iestāde, kurai nosūtīja deklarāciju vai paziņojumu, konstatē, ka darbība, kas, iespējams, izraisīja attiecīgo arodslimību, pēdējo reizi ir veikta saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, tā pārsūta deklarāciju vai paziņojumu un visus pavaddokumentus līdzvērtīgi šīs dalībvalsts iestādei.

2. Ja iestāde pēdējā dalībvalstī, kuras tiesību akti attiecās uz attiecīgās personas darbību, kas, iespējams, izraisīja attiecīgo arodslimību, konstatē, ka attiecīgā persona vai tās apgādājamie neatbilst šo tiesības aktu prasībām, *inter alia* tādēļ, ka atbilstīgā persona šajā dalībvalstī nekad nav veikusi darbību, kas izraisījusi arodslimību, vai tādēļ, ka šī dalībvalsts neatzīst šo slimību par arodslimību, tad minētā iestāde nekavējoties nosūta deklarāciju vai paziņojumu un visus pavaddokumentus, tostarp pirmās iestādes veikto medicīnisko pārbaužu rezultātus un ziņojumus, iestādei iepriekšējā dalībvalstī, kuras tiesību akti attiecās uz attiecīgās personas veikto darbību, kas, iespējams, izraisīja attiecīgo arodslimību.

3. Vajadzības gadījumā iestādes turpina rīkoties saskaņā ar 2. punktā noteikto procedūru, līdz tās nonāk līdz līdzīgai iestādei tajā dalībvalstī, kuras tiesību akti attiecās uz attiecīgās personas iepriekš veikto darbību, kas, iespējams, izraisīja attiecīgo arodslimību.

37. pants

Informācijas apmaiņa starp iestādēm un avansu izmaksāšana gadījumos, kad tiek pārsūdzēts lēmums par pabalsta atteikšanu

1. Ja pārsūdz lēmumu par pabalsta atteikšanu, ko pieņēmusi iestāde vienā no dalībvalstīm, saskaņā ar kuras tiesību aktiem attiecīgā persona ir veikusi darbību, kas, iespējams, izraisīja attiecīgo arodslimību, šī iestāde par to informē iestādi, kurai tika nosūtīts paziņojums atbilstīgi procedūrai, kas noteikta īstenošanas regulas 36. panta 2. punktā, un vēlāk to informē, kad ir pieņemts galīgais lēmums.

2. Ja persona ir tiesīga saņemt pabalstu saskaņā ar tiesību aktiem, ko piemēro iestāde, kurai tika nosūtīta deklarācija vai paziņojums, šī iestāde izmaksā avansu, kura summu nosaka, vajadzības gadījumā konsultējoties ar iestādi, kuras lēmumu pārsūdzēja, un tādējādi izvairās no pārmaksāšanas. Ja pēc pārsūdzības ir noteikts, ka šai pēdējai iestādei ir jāpiesūta pabalsti, tā atlīdzina izmaksāto avansu summu. Šo summu atvelk no pabalsta summas, kas jāizmaksā attiecīgajai personai saskaņā ar īstenošanas regulas 72. un 73. pantā paredzēto procedūru.

3. Īstenošanas regulas 6. panta 5. punkta otro daļu piemēro *mutatis mutandis*.

38. pants

Arodslimības saasināšanās

Pamatregulas 39. pantā minētajos gadījumos prasītājam ir jāiesniedz tās dalībvalsts iestādei, saskaņā ar kuras tiesību aktiem viņam ir tiesības uz pabalstiem, visa informācija attiecībā uz pabalstiem, kas saistībā ar attiecīgo arodslimību piešķirti iepriekš. Šī iestāde var vērsties visās citās iestādēs, kas bija kompetentas iepriekš, lai iegūtu informāciju, ko tā uzskata par vajadzīgu.

39. pants

Darba nespējas pakāpes noteikšana gadījumos, ja noticis nelaimes gadījums darbā, vai arodslimības gadījumos, kas konstatēti agrāk vai vēlāk

Ja agrāk vai vēlāk konstatētu darba nespēju ir izraisījis nelaimes gadījums, kas notika, kad uz attiecīgo personu attiecās dalībvalsts tiesību akti, kas neparedz atšķirības attiecībā uz darba nespējas cēloņiem, tad attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes norādīta kompetentā iestāde vai struktūra:

a) pēc citas dalībvalsts kompetentas iestādes pieprasījuma sniedz informāciju par agrāk vai vēlāk konstatētas darba nespējas pakāpi un, ja iespējams, informāciju, kas ļautu noteikt, vai nespējas cēlonis ir nelaimes gadījums darbā to tiesību aktu nozīmē, kurus piemēro šīs citas dalībvalsts iestāde;

b) ņem vērā darba nespējas pakāpi, ko izraisījuši nelaimes gadījumi, kas notikuši agrāk vai vēlāk, atbilstīgi to tiesību aktu noteikumiem, ko tā piemēro, lai piešķirtu tiesības uz pabalstiem un lai noteiktu pabalstu apmēru.

40. pants

Pabalstu vai papildu pabalstu pieprasījumu iesniegšana un izskatīšana

Lai saņemtu pabalstu vai papildu pabalstu atbilstīgi kādas dalībvalsts tiesību aktiem, attiecīgā persona vai tās apgādājamie, kas dzīvo citas dalībvalsts teritorijā, vajadzības gadījumā nosūta pieprasījumu kompetentajai iestādei vai dzīvesvietas iestādei, kas to nosūta kompetentajai iestādei.

Pieprasījumā ir informācija, kas nepieciešama saskaņā ar tiesību aktiem, kurus piemēro kompetentā iestāde.

41. pants

Īpaši īstenošanas pasākumi

1. Regulas 2. pielikumā minētajās dalībvalstīs pamatregulas III sadaļas 2. nodaļas noteikumus, kas attiecas uz pabalstiem natūrā, piemēro personām, kam ir tiesības uz pabalstiem natūrā, pamatojoties tikai uz īpašu ierēdņiem paredzētu režīmu un tikai tādā apmērā, kā minētajā nodaļā paredzēts.

2. Īstenošanas regulas 32. panta 2. punkta otro daļu un 3. punktu piemēro *mutatis mutandis*.

III NODAĻA

Apbedīšanas pabalsti

42. pants

Apbedīšanas pabalstu pieprasījums

Lai piemērotu pamatregulas 42. un 43. pantu, apbedīšanas pabalstu pieprasījumu nosūta vai nu kompetentajai iestādei, vai pieprasītāja dzīvesvietas iestādei, kas to nosūta kompetentajai iestādei.

Pieprasījumā ir informācija, kas nepieciešama saskaņā ar tiesību aktiem, kurus piemēro kompetentā iestāde.

IV NODAĻA

**Invaliditātes pabalsti, vecuma pensijas un apgādnieka
zaudējuma pabalsti**

43. pants

Papildu noteikumi pabalsta aprēķināšanai

1. Lai aprēķinātu teorētisko un faktisko pabalsta summu saskaņā ar pamatregulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunktu, piemēro īstenošanas regulas 12. panta 3., 4., 5. un 6. punktā paredzētos noteikumus.

2. Gadījumos, kad brīvprātīgās vai neobligātās apdrošināšanas periodi nav ņemti vērā saskaņā ar īstenošanas regulas 12. panta 3. punktu, tās dalībvalsts iestāde, saskaņā ar kuras tiesību aktiem šie periodi ir izpildīti, aprēķina summu, kas atbilst šiem periodiem atbilstīgi tiem tiesību aktu noteikumiem, kurus tā piemēro. Faktiskajai pabalsta summai, ko aprēķina saskaņā ar pamatregulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunktu, pieskaita summu, kas atbilst brīvprātīgās vai neobligātās apdrošināšanas periodiem.

3. Katras dalībvalsts iestāde atbilstīgi tiesību aktiem, ko tā piemēro, aprēķina maksājamo summu, kas atbilst brīvprātīgās vai neobligātās apdrošināšanas periodiem, kas saskaņā ar pamatregulas 53. panta 3. punkta c) apakšpunktu nav pakļauta citas dalībvalsts noteikumiem par atcelšanu, samazināšanu vai apturēšanu.

Ja kompetentajai iestādei saskaņā ar tiesību aktiem, ko tā piemēro, šo summu nav iespējams tieši noteikt sakarā ar to, ka minētajos tiesību aktos apdrošināšanas periodiem piešķirta dažāda vērtība, var aprēķināt nosacītu summu. Administratīvā komisija nosaka sīki izstrādātus noteikumus šādas nosacītās summas aprēķināšanai.

44. pants

Bērna audzināšanas periodu ņemšana vērā

1. Piemērojot šo pantu, "bērna audzināšanas periods" ir jebkurš periods, kas ir iemaksu periods saskaņā ar dalībvalsts pensiju tiesību aktiem vai kas nodrošina pensijas papildinājumu konkrēti tā iemesla dēļ, ka persona ir audzinājusi bērnu, neatkarīgi no metodes, kāda izmantota šādu periodu aprēķināšanai, un neatkarīgi no tā, vai tie uzkrājas bērna audzināšanas laikā vai tiek atzīti ar atpakaļejošu spēku.

2. Ja saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kas ir kompetenta atbilstīgi pamatregulas II sadaļai, neviens bērna audzināšanas periods netiek ņemts vērā, tās dalībvalsts iestāde, kuras tiesību akti saskaņā ar pamatregulas II sadaļu bija piemērojami attiecīgajai personai sakarā ar tās darbību nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā dienā, kad saskaņā ar šiem tiesību aktiem bērna audzināšanas periodu sāka ņemt vērā attiecīgajam bērnam, arī turpmāk ir atbildīga ņemt vērā šo periodu kā bērna audzināšanas periodu saskaņā ar saviem tiesību aktiem tā, it kā šā bērna audzināšana notiktu tās teritorijā.

3. Panta 2. punktu nepiemēro, ja uz attiecīgo personu ir attiecināmi vai kļūst attiecināmi citas dalībvalsts tiesību akti sakarā ar darbību, ko tā veic nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā.

45. pants

Pabalstu pieprasījums

A. *Pabalstu pieprasījuma iesniegšana saskaņā ar A veida tiesību aktiem saskaņā ar pamatregulas 44. panta 2. punktu.*

1. Lai saņemtu pabalstus saskaņā ar A veida tiesību aktiem saskaņā ar pamatregulas 44. panta 2. punktu, prasītājs iesniedz pieprasījumu tās dalībvalsts iestādei, kuras tiesību akti bija piemērojami laikā, kad radās darba nespēja, pēc kuras iestājusies invaliditāte vai šīs invaliditātes progresēšana, vai dzīvesvietas iestādei, kura pieprasījumu pārsūta pirmajai iestādei.

2. Ja ir piešķirti slimības pabalsti naudā, vajadzības gadījumā šo pabalstu piešķiršanas perioda beigu datumu uzskata par pensijas pieprasījuma iesniegšanas datumu.

3. Pamatregulas 47. panta 1. punktā minētajā gadījumā pēdējā iestāde, kurā attiecīgā persona bija apdrošināta, iestādei, kas sākumā izmaksājusi pabalstus, dara zināmu summu un pabalstu piešķiršanas datumu saskaņā ar piemērojamajiem tiesību aktiem. Sākot ar šo datumu, pabalstus, kas piešķirti pirms invaliditātes progresēšanas, atceļ vai samazina līdz piemaksai, kas minēta pamatregulas 47. panta 2. punktā.

B. *Citu pabalstu pieprasījumu iesniegšana*

4. Gadījumos, kas nav 1. punktā minētie gadījumi, prasītājs iesniedz pieprasījumu savas dzīvesvietas iestādei vai tās pēdējās dalībvalsts iestādei, kuras tiesību akti bija piemērojami. Ja attiecīgā persona nekad nav bijusi pakļauta tiesību aktiem, ko dzīvesvietas iestāde piemēro, šī iestāde pārsūta pieprasījumu tās pēdējās dalībvalsts iestādei, kuras tiesību akti bija piemērojami.

5. Pieprasījuma iesniegšanas datums ir spēkā visās attiecīgajās iestādēs.

6. Atkāpjoties no 5. punkta, ja prasītājs nepaziņo to, ka viņš ir bijis nodarbināts vai dzīvojis citās dalībvalstīs, kaut arī viņam bija lūgts to paziņot, datumu, kurā prasītājs aizpilda savu sākotnējo pieprasījumu vai iesniedz jaunu pieprasījumu par saviem iztrūkstošajiem nodarbinātības un/vai uzturēšanās periodiem dalībvalstī, uzskata par datumu, kad pieprasījums iesniegts iestādei, kas piemēro attiecīgos tiesību aktus, ņemot vērā šajos tiesību aktos ietvertus labvēlīgākus nosacījumus.

46. pants

Dokumenti un informācija, kas prasītājam jāpievieno pieprasījumam

1. Prasītājs pieprasījumu iesniedz saskaņā ar noteikumiem tiesību aktos, ko piemēro īstenošanas regulas 45. panta 1. vai 4. punktā minētā iestāde, un pieprasījumam pievieno šajos tiesību aktos noteiktos apliecinājuma dokumentus. Konkrēti, prasītājs sniedz visu pieejamo informāciju un apliecinājuma dokumentus, kas attiecas uz apdrošināšanas periodiem (iestādes, identifikācijas numuri), nodarbinātību (darba devēji) vai pašnodarbinātību (darbības veids un vieta) un dzīvesvietu (adrese), kuri var būt pabeigti saskaņā ar citas valsts tiesību aktiem, kā arī šo periodu ilgumu.

2. Ja saskaņā ar pamatregulas 50. panta 1. punktu prasītājs pieprasa vecuma pabalstu piešķiršanas atlikšanu saskaņā ar vienas vai vairāku dalībvalstu tiesību aktiem, tas norāda to savā pieprasījumā un precizē, saskaņā ar kuras valsts tiesību aktiem atlikšanu pieprasa. Lai dotu iespēju prasītājam izmantot šīs tiesības, attiecīgās iestādes pēc prasītāja pieprasījuma paziņo viņam par visu tām pieejamo informāciju, lai viņš varētu novērtēt vienlaicīgas vai secīgas tādu pabalstu piešķiršanas sekas, kurus viņš varētu pieprasīt.

3. Ja prasītājs atsauc pieprasījumu saņemt pabalstu, kas paredzēts kādas konkrētas dalībvalsts tiesību aktos, šo atsaukumu neuzskata par vienlaicīgu atsaukumu pieprasījumiem saņemt pabalstus, kas paredzēti citu dalībvalstu tiesību aktos.

47. pants

Pieprasījumu izskatīšana attiecīgajās iestādēs**A. Kontaktiestāde**

1. Iestādi, kurai iesniedz vai pārsūta pabalstu pieprasījumu saskaņā ar īstenošanas regulas 45. panta 1. vai 4. punktu, turpmāk sauc par "kontaktiestādi". Dzīvesvietas iestādi nesauc par kontaktiestādi, ja attiecīgā persona nekad nav bijusi pakļauta tiesību aktiem, kurus šī iestāde piemēro.

Šī iestāde papildus pabalstu pieprasījuma izskatīšanai saskaņā ar tiesību aktiem, kurus tā piemēro, kā kontaktiestāde veicina datu apmaiņu, lēmumu paziņošanu un darbības, kas vajadzīgas, lai attiecīgās iestādes varētu izskatīt pieprasījumu, un sniedz prasītājam pēc pieprasījuma jebkādu informāciju, kas saistīta ar izpētes Kopienas aspektiem, kā arī informē viņu par lietas virzību.

B. Pabalstu pieprasījumu izskatīšana saskaņā ar A veida tiesību aktiem saskaņā ar pamatregulas 44. pantu

2. Pamatregulas 44. panta 3. punktā minētajā gadījumā kontaktiestāde nosūta visus ar attiecīgo personu saistītos dokumentus iestādei, kurā šī persona bija apdrošināta iepriekš, un šī iestāde attiecīgi izskata lietu.

3. Īstenošanas regulas 48. līdz 52. pants nav piemērojams pamatregulas 44. pantā minēto pieprasījumu izskatīšanai.

C. Citu pabalstu pieprasījumu izskatīšana

4. Gadījumos, kas nav minēti 2. punktā, kontaktiestāde nekavējoties nosūta pabalstu pieprasījumus un visus tai pieejamos dokumentus, un, vajadzības gadījumā, prasītāja iesniegtos attiecīgos dokumentus visām iesaistītajām iestādēm, lai tās visas vienlaicīgi varētu sākt izskatīt pieprasījumu. Kontaktiestāde informē pārējās iestādes par apdrošināšanas vai dzīvesvietas periodiem, uz kuriem attiecas tās tiesību akti. Tā norāda arī, kurus dokumentus iesniegs vēlākā datumā, un papildina pieprasījumu, cik drīz vien iespējams.

5. Katra attiecīgā iestāde, cik drīz vien iespējams, paziņo kontaktiestādei un pārējām iesaistītajām iestādēm par apdrošināšanas vai dzīvesvietas periodiem, uz kuriem attiecas to tiesību akti.

6. Katra attiecīgā iestāde aprēķina pabalstu summu saskaņā ar pamatregulas 52. pantu un paziņo kontaktiestādei un pārējām iesaistītajām iestādēm savu lēmumu, izmaksājamo pabalstu summu un jebkuru citu informāciju, kas vajadzīga, lai piemērotu pamatregulas 53. līdz 55. pantu.

7. Ja iestāde, pamatojoties uz šā panta 4. un 5. punktā minēto informāciju, konstatē, ka ir piemērojams pamatregulas 46. panta 2. punkts vai 57. panta 2. vai 3. punkts, tā informē kontaktiestādi un pārējās attiecīgās iestādes.

48. pants

Lēmumu paziņošana prasītājam

1. Katra iestāde prasītājam paziņo lēmumu, ko tā pieņēmusi saskaņā ar piemērojamajiem tiesību aktiem. Katrā lēmumā norāda pārsūdzības iespējas un pārsūdzībai piemērojamus termiņus. Kad kontaktiestāde ir saņēmusi paziņojumu par visiem lēmumiem, ko pieņēmusi katra iestāde, tā nosūta prasītājam un pārējām attiecīgajām iestādēm šo lēmumu kopsavilkumu. Kopsavilkuma paraugu izstrādā Administratīvā komisija. Kopsavilkumu prasītājam nosūta iestādes valodā vai – pēc prasītāja lūguma – viņam vēlamā valodā, kas ir atzīta par vienu no Kopienas iestāžu oficiālajām valodām saskaņā ar Līguma 290. pantu.

2. Ja prasītājam pēc kopsavilkuma saņemšanas šķiet, ka divu vai vairāk iestāžu pieņemto lēmumu savstarpējā ietekme varētu būt negatīvi ietekmējusi viņa tiesības, viņam ir tiesības pieprasīt, lai attiecīgās iestādes šos lēmumus pārskata, darot to termiņos, kas noteikti attiecīgās valsts tiesību aktos. Termiņi sākas no dienas, kad ir saņemts kopsavilkums. Prasītāju rakstiski informē par pārskatīšanas rezultātiem.

49. pants

Invaliditātes pakāpes noteikšana

1. Ja ir piemērojams pamatregulas 46. panta 3. punkts, vienīgā iestāde, kas ir tiesīga pieņemt lēmumu par prasītāja invaliditātes pakāpi, ir kontaktiestāde, ja tiesību akti, kurus šī iestāde piemēro, ir iekļauti pamatregulas VII pielikumā, vai – citādā gadījumā – iestāde, kuras valsts tiesību akti ir iekļauti minētajā pielikumā un kuras valsts tiesību akti ir pēdējie attiekušies uz prasītāju. Tā pieņem šo lēmumu, tiklīdz tā var noteikt, vai pabalsta saņemšanas tiesību nosacījumi, kas noteikti piemērojamajos tiesību aktos, ir izpildīti, vajadzības gadījumā ņemot vērā pamatregulas 6. un 51. pantu. Tā nekavējoties paziņo par šo lēmumu pārējām attiecīgajām iestādēm.

Ja, ievērojot pamatregulas 6. un 51. pantu, nav izpildīti piemērojamajos tiesību aktos noteiktie pabalsta saņemšanas tiesību kritēriji, izņemot kritērijus, kuri attiecas uz invaliditāti, kontaktiestāde nekavējoties informē tās dalībvalsts kompetento iestādi, kuras tiesību akti ir pēdējie attiekušies uz prasītāju. Šai pēdējai minētajai iestādei ir tiesības pieņemt lēmumu attiecībā uz prasītāja invaliditātes pakāpi, ja ir izpildīti piemērojamajos tiesību aktos noteiktie pabalsta saņemšanas tiesību nosacījumi. Tā nekavējoties paziņo par minēto lēmumu pārējām attiecīgajām iestādēm.

Nosakot pabalsta saņemšanas tiesības, šī lieta vajadzības gadījumā saskaņā ar tiem pašiem nosacījumiem var būt jānodod atpakaļ tai dalībvalsts kompetentajai iestādei invaliditātes jautājumos, kuras tiesību akti ir vispirms attiekušies uz prasītāju.

2. Gadījumā, kad pamatregulas 46. panta 3. punkts nav piemērojams, katrai iestādei saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem ir iespēja norīkot ārstu vai citu ekspertu pēc savas izvēles, lai noteiktu prasītāja invaliditātes pakāpi. Tomēr dalībvalsts iestāde ņem vērā dokumentus, medicīniskus atzinumus un administratīvu informāciju, ko ir ievākusi jebkuras citas dalībvalsts iestāde, tā, it kā šī informācija būtu iegūta šīs iestādes dalībvalstī.

50. pants

Pabalsta provizoriski maksājumi un avanss

1. Neatkarīgi no īstenošanas regulas 7. panta katra iestāde, kas, izskatot pabalstu pieprasījumu, konstatē, ka saņēmējam saskaņā ar piemērojamajiem tiesību aktiem ir tiesības uz neatkarīgu pabalstu, saskaņā ar pamatregulas 52. panta 1. punkta a) apakšpunktu nekavējoties izmaksā minēto pabalstu. Šo maksājumu uzskata par provizorisku, ja summu varētu ietekmēt pieprasījuma izskatīšanas procedūras iznākums.

2. Ikreiz, kad no pieejamās informācijas ir saprotams, ka prasītājam ir tiesības uz maksājumu no kādas iestādes saskaņā ar pamatregulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunktu, šī iestāde veic avansa maksājumu, kura summa ir pēc iespējas tuva summai, ko, iespējams, izmaksās saskaņā ar pamatregulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

3. Katra iestāde, kam saskaņā ar 1. vai 2. punktu ir pienākums maksāt provizoriskus pabalstus vai avansa maksājumu, nekavējoties informē prasītāju, jo īpaši vēršot viņa uzmanību uz to, ka pabalsts ir provizorisks, kā arī norādot visas pārsūdzības tiesības saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem.

51. pants

Jauns pabalstu aprēķins

1. Jauna pabalstu aprēķina gadījumā, piemērojot pamatregulas 48. panta 3. un 4. punktu, 50. panta 4. punktu un 59. panta 1. punktu, īstenošanas regulas 50. pants ir piemērojams *mutatis mutandis*.

2. Ja veic jaunu aprēķinu, atceļ vai aptur pabalstu, iestāde, kas ir pieņēmusi šo lēmumu, to nekavējoties paziņo attiecīgajai personai un informē katru no iestādēm, kurās šai personai ir noteiktas tiesības.

52. pants

Pasākumi, kas paredzēti pensiju aprēķināšanas procesa paātrināšanai

1. Lai atvieglotu un paātrinātu pieprasījumu izskatīšanu un pabalstu izmaksu, iestādes, kuru valsts tiesību akti ir attiekušies uz personu:

- a) ar citu dalībvalstu iestādēm apmainās ar tādu personu identifikācijas elementiem, kuru pakļautība vienas valsts piemērojamajiem tiesību aktiem mainās uz pakļautību citas valsts aktiem, vai arī dara šos elementus pieejamus minētajām iestādēm, kā arī kopīgi nodrošina, ka šie identifikācijas elementi tiek saglabāti un ir atbilstīgi, vai – citādā gadījumā – nodrošina šīm personām līdzekļus, lai tās tieši varētu piekļūt saviem identifikācijas elementiem;
- b) pietiekami laicīgi pirms minimālā vecuma, kad sākas tiesības uz pensiju, vai pirms vecuma, kas ir jānosaka ar attiecīgās valsts tiesību aktiem, ar attiecīgo personu un citu dalībvalstu iestādēm apmainās ar informāciju (izpildītie periodi vai citi svarīgi elementi) par tādu personu pensijas tiesībām, kuru pakļautība vienas valsts piemērojamajiem tiesību aktiem ir mainījies uz pakļautību citas valsts tiesību aktiem, vai šo informāciju dara pieejamu minētajai personai un minētajām iestādēm, vai – citādā gadījumā – informē šīs personas par līdzekļiem vai tos nodrošina, lai tās varētu iepazīties ar savām tiesībām uz pabalstiem, kas tām pienāksies nākotnē.

2. Piemērojot 1. punktu, Administratīvā komisija nosaka tās informācijas elementus, ar kuru apmainās vai kuru dara pieejamu, un nosaka piemērotas procedūras un mehānismus, ņemot vērā īpatnības, administratīvo un tehnisko organizāciju un valstu pensiju sistēmām pieejamos tehnoloģiskos līdzekļus. Administratīvā komisija nodrošina, ka tiek īstenotas šīs pensiju sistēmas, organizējot pārbaudes attiecībā uz pieņemtajiem pasākumiem un to piemērošanu.

3. Piemērojot 1. punktu, šajā pantā minētā informācija jāsniedz iestādei tajā dalībvalstī, kurā sociālā nodrošinājuma administrēšanas nolūkos personai pirmo reizi piešķir personas identifikācijas numuru.

53. pants

Koordinēšanas pasākumi dalībvalstīs

1. Neskarot pamatregulas 51. pantu, ja valsts tiesību aktos ir ietverti noteikumi, lai noteiktu atbildīgo iestādi vai piemērojamo sistēmu, vai lai apdrošināšanas periodus piešķirtu konkrētai sistēmai, tad piemēro šos noteikumus, ņemot vērā vienīgi tādus apdrošināšanas periodus, kas ir izpildīti saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem.

2. Ja valsts tiesību aktos ietverti noteikumi, ar kuriem koordinē īpašas sistēmas, ko piemēro ierēdņiem, un vispārējo sistēmu, ko piemēro nodarbinātām personām, tad minētos noteikumus neskar pamatregulas un īstenošanas regulas noteikumi.

V NODAĻA

Bezdarba pabalsti

54. pants

Periodu summēšana un pabalstu aprēķins

1. Saistībā ar pamatregulas 61. pantu īstenošanas regulas 12. panta 1. punktu piemēro *mutatis mutandis*. Neskarot iesaistīto iestāžu pamatpienākumus, attiecīgā persona iesniedz kompetentai iestādei tās dalībvalsts iestādes izsniegtu dokumentu, kuras tiesību aktiem tā bijusi pakļauta savas pēdējās nodarbinātības vai pašnodarbinātās darbības laikā, norādot periodus, kas ir izpildīti saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem.

2. Lai piemērotu pamatregulas 62. panta 3. punktu, tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kuras tiesību aktiem bijusi pakļauta konkrētā persona savas pēdējās nodarbinātības vai pašnodarbinātās darbības laikā, nekavējoties paziņo dzīvesvietas iestādei pēc tās lūguma visus faktus, kas vajadzīgi, lai aprēķinātu bezdarbnieka pabalstu, ko minētā persona var saņemt dzīvesvietas dalībvalstī, un jo īpaši algas apmēru vai saņemtos profesionālos ienākumus.

3. Piemērojot pamatregulas 62. pantu un neņemot vērā tās 63. pantu, tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kuras tiesību aktos paredzēts, ka pabalstu aprēķins mainās atkarībā no ģimenes locekļu skaita, ņem vērā ieinteresētās personas ģimenes locekļus, kas dzīvo citā dalībvalstī, tā, kā to darītu gadījumā, ja viņi dzīvotu kompetentajā dalībvalstī. Šo noteikumu nepiemēro, ja ģimenes locekļu dzīvesvietas dalībvalstī citai personai ir tiesības uz bezdarbnieka pabalstu, kura aprēķināšanai minētos ģimenes locekļus ņem vērā.

55. pants

Pabalsta tiesību saglabāšanas nosacījumi un ierobežojumi bezdarbniekam, kas dodas uz citu dalībvalsti

1. Lai izmantotu pamatregulas 64. pantu, bezdarbnieks, kas dodas uz citu dalībvalsti, pirms tam informē par to kompetento iestādi un lūdz tai izsniegt dokumentu, kas apliecina, ka viņam joprojām ir tiesības saņemt pabalstus saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti pamatregulas 64. panta 1. punkta b) apakšpunktā.

Šī iestāde personu informē par saistībām, kas uz to attiecas, un izsniedz tai minēto dokumentu, kurā ir norādīts:

- datums, pēc kura bezdarbnieks vairs nav kompetentās dalībvalsts nodarbinātības dienestu rīcībā;
- termiņš, kas piešķirts saskaņā ar pamatregulas 64. panta 1. punkta b) apakšpunktu, lai reģistrētos kā darba meklētājs tajā dalībvalstī, kurā bezdarbnieks ir ieradies;
- maksimālais periods, kura laikā ir izmantojamas tiesības uz pabalstiem saskaņā ar pamatregulas 64. panta 1. punkta c) apakšpunktu;
- apstākļi, kas varētu ietekmēt tiesības uz pabalstiem.

2. Bezdarbnieks reģistrējas kā darba meklētājs tās dalībvalsts darba dienestā, kurā viņš ir ieradies, saskaņā ar pamatregulas 64. panta 1. punkta b) apakšpunktu un nosūta minētās dalībvalsts iestādei 1. punktā minēto dokumentu. Ja persona informējusi kompetento iestādi saskaņā ar 1. punktu, bet nav iesniegusi šo dokumentu, iestāde dalībvalstī, kurā bezdarbnieks ieradies, vērsas kompetentajā iestādē, lai iegūtu vajadzīgo informāciju.

3. Dalībvalsts nodarbinātības dienests, kur bezdarbnieks ieradies, lai meklētu darbu, informē bezdarbnieku par viņa pienākumiem.

4. Iestāde dalībvalstī, kurā ieradies bezdarbnieks, nekavējoties informē kompetento iestādi par bezdarbnieka reģistrēšanās datumu nodarbinātības dienestā un par viņa jauno adresi.

Ja tajā periodā, kurā bezdarbniekam ir tiesības uz pabalstiem, notiek kaut kas, kas varētu ietekmēt tiesības uz pabalstiem, iestāde tajā dalībvalstī, kurā ieradies bezdarbnieks, nekavējoties nosūta kompetentai iestādei un ieinteresētajai personai dokumentu ar attiecīgo informāciju.

Pēc kompetentās iestādes lūguma katru mēnesi dalībvalsts iestāde, kurā ieradies bezdarbnieks, nosūta kompetentajai iestādei atbilstīgu informāciju par bezdarbnieka situāciju, jo īpaši informāciju par to, vai viņš vēl joprojām ir reģistrēts nodarbinātības dienestā un vai viņš pakļaujas attiecīgajām kontroles procedūrām.

5. Iestāde dalībvalstī, kurā bezdarbnieks ieradies, veic kontroli vai organizē kontroles veikšanu tā, kā to veiktu gadījumā, ja bezdarbnieks saņemtu pabalstus saskaņā ar tiem tiesību aktiem, ko piemēro šī iestāde. Vajadzības gadījumā tā uzreiz informē kompetento iestādi par katru 1. punkta d) apakšpunktā minētā apstākļa rašanos.

6. Divu vai vairāk dalībvalstu kompetentās iestādes var savā starpā vienoties par konkrētām procedūrām un laika ierobežojumiem saistībā ar informāciju par bezdarbnieka situāciju, kā arī par citiem pasākumiem, kas paredzēti, lai veicinātu darba meklējumus bezdarbniekiem, kuri ierodas vienā no dalībvalstīm saskaņā ar pamatregulas 64. pantu.

56. pants

Bezdarbnieki, kas dzīvo dalībvalstī, kura nav kompetentā dalībvalsts

1. Ja bezdarbnieks saskaņā ar pamatregulas 65. panta 2. punktu nolemj padarīt sevi pieejamu arī tās dalībvalsts nodarbinātības dienestos, kur viņš pēdējo reizi bijis nodarbināts vai veicis pašnodarbinātā darbību, reģistrējoties tur kā darba meklētājs, vispirms viņš par to informē savas dzīvesvietas iestādi un nodarbinātības dienestu.

Pēc tās dalībvalsts nodarbinātības dienestu pieprasījuma, kurā minētā persona ir bijusi nodarbināta vai veikusi pašnodarbināta darbinieka darbību, dzīvesvietas nodarbinātības dienesti pārsūta atbilstīgo informāciju par bezdarbnieka reģistrāciju un viņa darba meklējumiem.

2. Ja attiecīgās dalībvalsts tiesību aktos paredzēts, ka bezdarbnieks pilda konkrētus pienākumus un/vai veic darba meklējumus, tad pienākumi un/vai darba meklējumi, ko bezdarbnieks veic dzīvesvietas dalībvalstī, ir prioritāri.

Tas, ka bezdarbnieks neizpilda visus pienākumus un/vai darba meklējumus dalībvalstī, kurā viņš ir veicis savu pēdējo darbību, neietekmē dzīvesvietas dalībvalstī piešķirtos pabalstus.

3. Lai piemērotu pamatregulas 65. panta 5. punkta b) apakšpunktu, tās dalībvalsts iestādei, saskaņā ar kuras tiesību aktiem darbinieks veicis pēdējo darbību, norāda dzīvesvietas iestādei pēc tās lūguma, vai darbiniekam ir tiesības uz pabalstiem saskaņā ar pamatregulas 64. pantu.

57. pants

Noteikumi pamatregulas 61., 62., 64. un 65. panta piemērošanai attiecībā uz personām, kas iekļautas valsts civildienesta ierēdņu īpašajā sistēmā

1. Īstenošanas regulas 54. un 55. pantu piemēro *mutatis mutandis* personām, kas iekļautas īpašajā bezdarba sistēmā valsts civildienesta ierēdņiem.

2. Īstenošanas regulas 56. pants neattiecas uz personām, kas iekļautas īpašajā bezdarba sistēmā valsts civildienesta ierēdņiem. Īpašajā bezdarba sistēmā valsts civildienesta ierēdņiem iekļauts bezdarbnieks, kurš ir daļēji vai pilnīgi nenodarbināts un kurš savas pēdējās nodarbinātības laikā dzīvojis dalībvalstī, kas nav kompetentā valsts, saņem pabalstu saskaņā ar kompetentās dalībvalsts tiesību aktiem tā, it kā viņš būtu dzīvojis šajā dalībvalstī. Šos pabalstus uz sava rēķina nodrošina kompetentā iestāde.

VI NODAĻA

Ģimenes pabalsti

58. pants

Prioritātes noteikumi pārklāšanās gadījumā

Piemērojot pamatregulas 68. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) un ii) punktu, ja bērnu dzīvesvieta neļauj noteikt prioritāšu kārtību, katra attiecīgā dalībvalsts aprēķina pabalstu summu, ņemot vērā bērnus, kas nedzīvo tās teritorijā. Ja piemēro 68. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punktu, tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kuras tiesību akti paredz lielāku pabalstu summu, piešķir visu šo summu, un otras dalībvalsts kompetentā iestāde tai atmaksā pusi no šīs summas, ievērojot apmēra ierobežojumus, kas paredzēti šīs pēdējās dalībvalsts tiesību aktos.

59. pants

Piemērojamie noteikumi gadījumā, ja mainās piemērojamie tiesību akti un/vai kompetence piešķirt ģimenes pabalstus

1. Ja dalībvalstīs kalendārā mēneša laikā mainās piemērojamie tiesību akti un/vai kompetence piešķirt ģimenes pabalstus, neatkarīgi no termiņiem ģimenes pabalstu izmaksai, kas paredzēti minēto dalībvalstu tiesību aktos, iestāde, kas izmaksājusi ģimenes pabalstus atbilstīgi tiesību aktiem, saskaņā ar kuriem piešķirti pabalsti mēneša sākumā, veic šos maksājumus līdz noteiktā mēneša beigām.

2. Šī iestāde informē citas dalībvalsts vai citu dalībvalstu iestādi par termiņu, no kura tā pārtrauc minēto ģimenes pabalstu izmaksu. No minētā datuma cita attiecīgā dalībvalsts vai dalībvalstis uzsāk pabalstu izmaksu.

60. pants

Pamatregulas 67. un 68. panta piemērošanas procedūra

1. Ģimenes pabalstu piešķiršanas pieteikumu iesniedz kompetentajai iestādei. Lai piemērotu pamatregulas 67. un 68. pantu, ņem vērā visas ģimenes stāvokli, it kā visas iesaistītās personas būtu pakļautas attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem un tur dzīvotu,

jo īpaši attiecībā uz personas tiesībām saņemt šādus pabalstus. Ja persona, kurai ir tiesības pieprasīt pabalstu, neizmanto šīs tiesības, tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kuras tiesību akti piemērojami, ņem vērā ģimenes pabalsta piešķiršanas pieteikumu, ko iesniedzis otrs no vecākiem, persona, ko uzskata par vienu no vecākiem, vai persona vai iestāde, kas ir bērna vai bērnu aizbildnis.

2. Iestāde, kurā atbilstīgi 1. punktam vērsies pieprasītājs, izskata ieprasījumu, pamatojoties uz sīki izstrādātu informāciju, ko ir iesniedzis pieprasītājs, ņemot vērā pieprasītāja faktisko un tiesiskā ģimenes stāvokli.

Ja šī iestāde secina, ka tās tiesību akti ir prioritāri piemērojami saskaņā ar pamatregulas 68. panta 1. un 2. punktu, tā nodrošina ģimenes pabalstu atbilstīgi tiesību aktiem, ko tā piemēro.

Ja iestādei šķiet, ka atbilstīgi pamatregulas 68. panta 2. punktam varētu būt tiesības saņemt diferencētu papildinājumu saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, tad minētā iestāde nekavējoties pārsūta pieteikumu citas dalībvalsts kompetentajai iestādei un informē iesaistīto personu; turklāt šī iestāde informē citas dalībvalsts iestādi par tās lēmumu attiecībā uz pieteikumu un izmaksātā ģimenes pabalsta apmēru.

3. Ja iestāde, kurā iesniegts pieteikums, secina, ka tās tiesību akti ir piemērojami, taču tiem nav prioritātes saskaņā ar pamatregulas 68. panta 1. un 2. punktu, tā nekavējoties pieņem provizorisku lēmumu par prioritāri piemērojamiem noteikumiem un saskaņā ar pamatregulas 68. panta 3. punktu pārsūta pieteikumu citas dalībvalsts iestādei un informē par to arī pieteikuma iesniedzēju. Iestāde divu mēnešu laikā pieņem nostāju attiecībā uz provizorisko lēmumu.

Ja iestāde, kurai pieteikums pārsūtīts, divu mēnešu laikā pēc tā saņemšanas nepieņem nostāju, piemēro iepriekš minēto provizorisko lēmumu, un šī iestāde maksā tās tiesību aktos paredzētos pabalstus, kā arī informē iestādi, kas pārsūtīja pieteikumu, par izmaksāto pabalstu apmēriem.

4. Ja attiecīgās iestādes nevar vienoties par to, kuri tiesību akti ir prioritāri piemērojami, piemēro īstenošanas regulas 6. panta 2. līdz 5. punktu. Šim nolūkam īstenošanas regulas 6. panta 2. punktā minētā dzīvesvietas iestāde ir bērna vai bērnu dzīvesvietas iestāde.

5. Iestāde, kas provizoriski veikusi pabalstu piešķiršanu par summu, kas pārsniedz to summu, kura ir noteikta galīgā variantā, var vērsties prioritārajā iestādē, lai atgūtu pārmaksāto starpību saskaņā ar īstenošanas regulas 73. pantā paredzēto procedūru.

61. pants

Pamatregulas 69. panta piemērošanas procedūra

Piemērojot pamatregulas 69. pantu, Administratīvā komisija izstrādā sarakstu ar papildu vai īpašajiem ģimenes pabalstiem bāreņiem, uz kuriem attiecas minētais pants. Ja prioritāri kompetentai iestādei saskaņā ar tiesību aktiem, ko tā piemēro, nav jānodrošina šādi papildu vai īpaši ģimenes pabalsti bāreņiem, tā nekavējoties pārsūta jebkuru ģimenes pabalsta pieteikumu kopā ar visiem attiecīgajiem dokumentiem un informāciju tās dalībvalsts iestādei, kuras tiesību aktu subjekts attiecīgā persona ir bijusi visilgāko periodu un kurā paredz papildu vai īpašu ģimenes pabalstu bāreņiem. Dažos gadījumos ar tādiem pašiem nosacījumiem būtu jānodrošina līdz tās dalībvalsts iestādei, saskaņā ar kuras tiesību aktiem attiecīgā persona izpildījusi īsāko apdrošināšanas vai uzturēšanās periodu.

IV SADAĻA

FINANŠU NOTEIKUMI

I NODAĻA

Pabalstu atmaksāšana, piemērojot pamatregulas 35. un 41. pantu

1. iedaļa

Atmaksāšana, pamatojoties uz reāliem izdevumiem

62. pants

Principi

1. Piemērojot pamatregulas 35. un 41. pantu, pabalstu natūrā reālo summu kompetentā iestāde atmaksā iestādei, kas tos

piešķirusi, saskaņā ar minētās iestādes aprēķiniem, izņemot gadījumu, kad piemēro īstenošanas regulas 63. pantu.

2. Ja visa reālā izdevumu summa vai tās daļa, kas ir minēta 1. punktā, nav uzrādīta tās iestādes grāmatvedībā, kas ir piešķirusi šos pabalstus, atmaksājamo summu nosaka, pamatojoties uz vienreizēju maksājumu, kas aprēķināts, ņemot vērā visas atbilstīgās atsaucēs, kas iegūtas no iesniegtajiem datiem. Administratīvā komisija nosaka kārtību, kādā aprēķināms vienreizējais maksājums, un apstiprina tā summu.

3. Atmaksāšanas gadījumā nevar ņemt vērā augstākus tarifus par tiem, kas ir piemērojami pabalstiem natūrā, kurus izsniedz apdrošinātām personām, kam ir saistoši tiesību akti, kurus piemēro iestāde, kas ir izsniegusi 1. punktā minētos pabalstus.

2. iedaļa

**Pabalstu atmaksāšana, pamatojoties uz
fiksētām summām**

63. pants

Attiecīgo dalībvalstu noteikšana

1. Dalībvalstis, kuras minētas pamatregulas 35. panta 2. punktā un kuru juridiskās vai administratīvās struktūras atmaksāšanu padara neatbilstīgu, pamatojoties uz reālajiem izdevumiem, ir uzskaitītas īstenošanas regulas 3. pielikumā.
2. Gadījumā, ja dalībvalstis ir uzskaitītas īstenošanas regulas 3. pielikumā, attiecībā uz to pabalstu natūrā apmēru, kas izsniegti:
 - a) ģimenes locekļiem, kas nedzīvo tajā pašā dalībvalstī, kurā dzīvo apdrošinātā persona saskaņā ar pamatregulas 17. pantu; un
 - b) pensionāriem un to ģimenes locekļiem saskaņā ar pamatregulas 24. panta 1. punktu un 25. un 26. pantu,

atmaksājumu izmaksā kompetentās iestādes tām iestādēm, kas piešķirušas minētos pabalstus, pamatojoties uz fiksētu summu, kas noteikta katram kalendārajam gadam. Šī summa iespēju robežās atbilst reālajiem izdevumiem.

64. pants

**Aprēķina metode, balstoties uz ikmēneša fiksēto summu
un kopējo fiksēto summu**

1. Katrai kreditora dalībvalstij ikmēneša fiksēto summu vienai personai (F_i) kalendārajā gadā nosaka, dalot gada vidējās izmaksas uz cilvēku (Y_i) atbilstīgi vecuma grupai ar 12 un no rezultāta atņemot summu (X) atbilstīgi šādai formulai:

$$F_i = Y_i * 12 * (1 - X)$$

Šajā formulā simboliem ir šāda nozīme:

- indeks i ($i = 1, 2$ un 3) atspoguļo trīs vecuma grupas, kas noteiktas, lai aprēķinātu fiksēto summu:
 - $i = 1$: personas, kas jaunākas par 20 gadiem,
 - $i = 2$: personas vecumā no 20 līdz 64 gadiem,
 - $i = 3$: personas, kas vecākas par 65 gadiem,
- Y_i atspoguļo i vecuma grupas personu vidējās izmaksas, kā tas noteikts 2. punktā,
- koeficients X (skaitlis starp 0,20 un 0,15) atspoguļo veikto samazinājumu, kā tas ir noteikts 3. punktā.

2. Gada vidējās izmaksas uz cilvēku (Y_i) vecuma grupā ir iegūtas, dalot atbilstīgos gada izdevumus par visiem izmaksājamiem pabalstiem natūrā, kurus piešķirušas tās dalībvalsts iestādes, kas ir kreditors visām attiecīgās vecuma grupas personām, uz kurām attiecas tās tiesību akti un kuras dzīvo tās teritorijā, ar vidējo personu skaitu šajā vecuma grupā attiecīgajā kalendārajā gadā. Aprēķins pamatojas uz izdevumiem saskaņā ar īstenošanas regulas 23. pantā minētajām sistēmām.

3. Samazinājums, kas jāpiemēro fiksētai summai, faktiski ir 20 % ($X = 0,20$). Pensionāriem un to ģimenes locekļiem tas ir vienāds ar 15 % ($X = 0,15$), ja kompetentā dalībvalsts nav minēta pamatregulas IV pielikumā.

4. Katrai debitora dalībvalstij fiksētā summa, kas noteikta kalendārajam gadam, ir vienāda ar produktu summu, kas iegūta, reizinot katrā vecuma grupā i noteikto mēneša fiksēto summu uz cilvēku ar mēnešu skaitu, kurus atbilstīgās vecuma grupas attiecīgās personas ir pavadījušas kreditora dalībvalstī.

Attiecīgo personu kreditora dalībvalstī pavadīto mēnešu skaits ir vienāds ar to kalendāro mēnešu skaitu kalendārajā gadā, kuru laikā attiecīgās personas bija tiesīgas saņemt pabalstus natūrā tās teritorijā par debitora dalībvalsts līdzekļiem, jo tās uzturas kreditora dalībvalstī. To mēnešu skaitu nosaka, izmantojot sarakstu, ko šiem nolūkiem veido dzīvesvietas iestāde, pamatojoties uz attiecīgo personu tiesību apstiprinošiem dokumentiem, kurus ir iesniegusi kompetentā iestāde.

5. Ne vēlāk kā 2015. gada 1. maijā Administratīvā komisija nāk klajā ar īpašu ziņojumu par šā panta un jo īpaši 3. punktā minēto samazinājumu piemērošanu. Balstoties uz šo ziņojumu, Administratīvā komisija var iesniegt priekšlikumu, kurā ietverti grozījumi, kas var izrādīties vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka aprēķinātā fiksētā summa ir, cik vien iespējams, pietuvināta faktiskajiem izdevumiem un ka 3. punktā minētie samazinājumi nerada dalībvalstīm nelīdzsvarotus vai dubultus maksājumus.

6. Administratīvā komisija nosaka 1. līdz 5. punktā minētās fiksētās summas aprēķināšanas elementu noteikšanas metodes.

7. Neatkarīgi no 1. līdz 4. punkta dalībvalstis līdz 2015. gada 1. maijam var turpināt piemērot Regulas (EEK) Nr. 574/72 94. un 95. pantu fiksētās summas aprēķināšanai ar noteikumu, ka tiek piemērots 3. punktā noteiktais samazinājums.

65. pants

Paziņojums par gada vidējām izmaksām

1. Gada vidējo izmaksu summu uz cilvēku katrā vecuma grupā attiecībā uz noteikto gadu paziņo Revīzijas padomei ne vēlāk kā otrā gada beigās, kas seko attiecīgajam gadam. Ja informācija nav nosūtīta šajos termiņos, tiek ņemta vērā vidējo izmaksu summa uz cilvēku, ko ir noteikusi Administratīvā komisija par pagājušo gadu.

2. Gada vidējās izmaksas, kas noteiktas saskaņā ar 1. punktu, katru gadu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

3. iedaļa

Kopēji noteikumi

66. pants

Atmaksāšanas procedūra starp iestādēm

1. Atmaksāšanu attiecīgo dalībvalstu iestāžu starpā veic cik iespējams drīz. Katrai attiecīgajai iestādei ir pienākums atmaksāt atlīdzību pieprasījumu pirms šajā sadaļā minēto termiņu beigām, līdzko tai ir iespējams veikt atmaksāšanu. Strīds saistībā ar konkrētu atlīdzības pieprasījumu netraucē cita atlīdzības pieprasījuma vai citu atlīdzības pieprasījumu atmaksāšanu.

2. Atmaksāšanu, kas ir noteikta pamatregulas 35. un 41. pantā, dalībvalstu iestāžu starpā veic ar sadarbības struktūras starpniecību. Var pastāvēt atsevišķa sadarbības struktūra atmaksāšanām saskaņā ar pamatregulas 35. pantu un 41. pantu.

67. pants

Atlīdzības pieprasījumu iesniegšanas un nokārtošanas termiņi

1. Atlīdzības pieprasījumus, kuru pamatā ir reāli izdevumi, iesniedz debitora dalībvalsts sadarbības struktūrā 12 mēnešu laikā pēc tā kalendārā pusgada, kurā minētie atlīdzības pieprasījumi reģistrēti kreditora iestādē.

2. Atlīdzības pieprasījumus, kas sagatavoti, pamatojoties uz fiksētu summu kalendārajam gadam, iesniedz debitora dalībvalsts sadarbības iestādei 12 mēnešu laikā pēc mēneša, kura laikā *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicētas attiecīgā gada vidējās izmaksas. Sarakstu, kas minēts īstenošanas regulas 64. panta 4. punktā, iesniedz līdz tā gada beigām, kas seko atsaucē gadam.

3. Īstenošanas regulas 6. panta 5. punkta otrajā daļā minētajā gadījumā šā panta 1. un 2. punktā noteiktais termiņš nesākas, iekams nav noteikta kompetentā iestāde.

4. Atlīdzības pieprasījumus, kas iesniegti pēc 1. un 2. punktā minētajiem termiņiem, neņem vērā.

5. Debitora iestāde apmaksā atlīdzības pieprasījumus īstenošanas regulas 66. pantā minētajā kreditora dalībvalsts sadarbības struktūrā 18 mēnešu laikā pēc tā mēneša, kurā minētie atlīdzības pieprasījumi iesniegti debitora dalībvalsts sadarbības iestādē. Tas neattiecas uz atlīdzību pieprasījumiem, kurus debitora iestāde šajā periodā ir noraidījusi pamatota iemesla dēļ.

6. Jebkuru strīdu par atlīdzības pieprasījumu izšķir ne vēlāk kā 36 mēnešu laikā pēc tā mēneša, kad atlīdzības pieprasījums iesniegts.

7. Revīzijas padome atvieglo galīgo kontu slēgšanu gadījumos, kad nevar panākt vienošanos 5. punktā minētajā termiņā, un pēc pamatota vienas puses pieprasījuma sniedz atzinumu par strīdu sešu mēnešu laikā pēc mēneša, kad lieta tai iesniegta.

68. pants

Kavējuma procenti un daļēji maksājumi

1. Skaitot no 18 mēnešu perioda beigām, kas minēts īstenošanas regulas 67. panta 5. punktā, par nesamaksātajiem pieprasījumiem kreditora iestādei var aprēķināt procentus, izņemot gadījumus, ja debitora iestāde sešu mēnešu laikā pēc tā mēneša, kurā pieprasījums iesniegts, ir veikusi daļēju maksājumu vismaz 90 % apmērā no kopējā pieprasījuma summas, kas iesniegts, ievērojot īstenošanas regulas 67. panta 1. vai 2. punktu. Par tām pieprasījuma daļām, uz kurām neattiecas daļējs maksājums, var aprēķināt procentus tikai pēc tam, kad beidzies 36 mēnešu termiņš, kas noteikts īstenošanas regulas 67. panta 6. punktā.

2. Procentus aprēķina, pamatojoties uz atsaucē likmi, ko Eiropas Centrālā banka piemēro tās galvenajām refinansēšanas operācijām. Piemērojamā atsaucē likme ir tā, kura ir spēkā tā mēneša pirmajā dienā, kad jāveic maksājums.

3. Sadarbības struktūrai nav pienākuma pieņemt daļēju maksājumu, kā paredzēts 1. punktā. Ja sadarbības iestāde tomēr noraida šādu piedāvājumu, kreditora iestādei vairs nav tiesību aprēķināt citus kavējuma procentus saistībā ar attiecīgo pieprasījumu nekā tos, kas paredzēti 1. punkta otrajā teikumā.

69. pants

Gada pārskats

1. Administratīvā komisija, pamatojoties uz Revīzijas padomes ziņojumu, nosaka pieprasījumu situāciju katram kalendārajam gadam saskaņā ar pamatregulas 72. panta g) punktu. Šajā nolūkā sadarbības iestādes Revīzijas padomei tās noteiktos termiņos un saskaņā ar tās noteiktu kārtību paziņo, no vienas puses, iesniegto, nokārtoto vai apstrīdēto pieprasījumu (kredīta pozīcija) summu un, no otras puses, saņemto, nokārtoto vai apstrīdēto pieprasījumu summu (debeta pozīcija).

2. Administratīvā komisija var veikt jebkuru lietderīgu pārbaudi, lai kontrolētu statistikas un grāmatvedības datus, kas kalpo tam, lai noteiktu 1. punktā minēto gada pieprasījumu situāciju, jo īpaši, lai nodrošinātu šo datu atbilstību noteikumiem, kas noteikti saskaņā ar šo sadaļu.

II NODAĻA

Bezdarbnieka pabalstu atmaksāšana, ievērojot pamatregulas 65. pantu

70. pants

Bezdarbnieka pabalsta atmaksāšana

Ja nav vienošanās saskaņā ar pamatregulas 65. panta 8. punktu, dzīvesvietas iestāde nosūta tās dalībvalsts iestādei, kuras tiesību aktiem saņēmējs bijis pakļauts kā pēdējiem, bezdarbnieka pabalsta atmaksāšanas pieprasījumu, ievērojot pamatregulas 65. panta 6. un 7. punktu. Pieprasījumu nosūta sešu mēnešu laikā pēc kalendārā pusgada beigām, skaitot no dienas, kad izmaksāts pēdējais bezdarbnieka pabalsts, kura atmaksāšanu pieprasa. Pieprasījumā norāda pabalsta summu, kas izmaksāta trīs vai piecu mēnešu periodā, kas minēts pamatregulas 65. panta 6. un 7. punktā, periodu, kura laikā šie pabalsti maksāti, un bezdarbnieka identifikācijas datus. Pieprasījumus iesniedz un pabalstus atmaksā ar attiecīgās dalībvalsts sadarbības iestāžu starpniecību.

Neprasa ņemt vērā pieprasījumus, kas iesniegti pēc pirmajā daļā minētā termiņa.

Īstenošanas regulas 66. panta 1. punktu un 67. panta 5. līdz 7. punktu piemēro *mutatis mutandis*.

Skaitot no 18 mēnešu perioda beigām, kas minēts īstenošanas regulas 67. panta 5. punktā, par neatmaksātajiem pieprasījumiem kreditoriestāde var aprēķināt procentus. Procentus aprēķina saskaņā ar īstenošanas regulas 68. panta 2. punktu.

Maksimālais atmaksājamais apmērs, kas minēts pamatregulas 65. panta 6. punkta trešajā teikumā, katrā atsevišķā gadījumā ir pabalsta summa, kuru attiecīgā persona būtu tiesīga saņemt saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuriem tā bija pakļauta kā pēdējiem, ja bija reģistrēta šīs dalībvalsts nodarbinātības dienestā. Tomēr īstenošanas regulas 5. pielikumā uzskaitīto dalībvalstu attiecību gadījumā to dalībvalstu, kuru tiesību akti kā pēdējie attiecās uz attiecīgo personu, kompetentās iestādes katrā atsevišķā gadījumā nosaka maksimālo apmēru, pamatojoties uz vidējo bezdarbnieka pabalsta apmēru, kas piešķirts saskaņā ar tās tiesību aktiem iepriekšējā kalendārājā gadā.

III NODAĻA

Tādu pabalstu atgūšana, kas piešķirti nelikumīgi, provizorisko maksājumu un iemaksu atgūšana, ieskaits un palīdzība atgūšanas jomā

1. iedaļa

Principi

71. pants

Kopīgi noteikumi

Piemērojot pamatregulas 84. pantu un ievērojot tajā noteikto sa-tvaru, pieprasījumu atgūšanu pēc iespējas veic ar ieskaita palīdzību – vai nu attiecīgo dalībvalstu iestāžu starpā, vai tieši ar attiecīgo fizisko vai juridisko personu saskaņā ar īstenošanas regulas 72. līdz 74. pantu. Ja nav iespējams atgūt visu pieprasījumu vai daļu no tā, izmantojot ieskaita procedūru, atlikušo maksājamo summu atgūst saskaņā ar īstenošanas regulas 75. līdz 85. pantu.

2. iedaļa

Ieskaits

72. pants

Nelikumīgi saņemti pabalsti

1. Ja dalībvalsts iestāde personai ir samaksājusi nelikumīgus pabalstus, minētā iestāde atbilstīgi noteikumiem un ierobežojumiem, kas paredzēti tiesību aktos, kurus tā piemēro, var lūgt jebkuras citas dalībvalsts iestādi, kas ir atbildīga par pabalstu izmaksāšanu attiecīgajai personai, atskaitīt nelikumīgi izmaksāto summu no kavētiem maksājumiem vai pašreiz notiekošajiem maksājumiem šai personai – neatkarīgi no sociālā nodrošinājuma sistēmas, saskaņā ar kuru pabalsts ir izmaksāts. Šis minētās dalībvalsts iestāde attiecīgi atskaita summu, ievērojot nosacījumus un ierobežojumus, ko piemēro šāda veida ieskaita procedūrai saskaņā ar tiesību aktiem, kurus tā piemēro, it kā šī iestāde pati būtu pār-maksājusi, un pārsūta atskaitīto summu iestādei, kas izmaksājusi nelikumīgus pabalstus.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, ja, piešķirot vai pārskatot pabalstu saistībā ar invaliditātes pabalstiem, vecuma pensijām un ap-gādnieka zaudējuma pabalstiem saskaņā ar pamatregulas III sadaļas 4. un 5. nodaļu, dalībvalsts iestāde personai ir izmak-sājusi nelikumīgu pabalsta summu, minētā iestāde var lūgt jebku-ras citas dalībvalsts iestādi, kas ir atbildīga par attiecīgo pabalstu izmaksāšanu attiecīgajai personai, atskaitīt pārmaksāto summu no summas, ko tā vēl nav izmaksājusi attiecīgajai personai. Pēc tam, kad pēdējā minētā iestāde ir informējusi iestādi, kas ir izmaksājusi nelikumīgu pabalsta summu, par saviem kavētajiem maksāju-miem, iestāde, kas izmaksājusi pabalsta nelikumīgu pabalsta sum-mu, divu mēnešu laikā paziņo nelikumīgi izmaksātās summas

apmēru. Ja iestāde, kas kavē maksājumu, minēto paziņojumu saņem paredzētajā laikā, tā pārskaita atskaitīto summu iestādei, kas ir izmaksājusi nelikumīgu summu. Pēc termiņa beigām minētā iestāde bez kavēšanās izmaksā attiecīgajai personai tai pienākošās summas.

3. Ja persona ir saņēmusi sociālās labklājības palīdzību dalībvalstī tādā periodā, kurā viņai bijušas tiesības uz pabalstiem saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, struktūra, kas sniegusi palīdzību, ja tai ir tiesības atgūt pabalstus, kas pienākas attiecīgajai personai, drīkst lūgt citas dalībvalsts iestādi, kas ir atbildīga par pabalstu izmaksu attiecīgajai personai, atskaitīt palīdzībai izlieto to summu no summām, ko minētā dalībvalsts pārskaita attiecīgajai personai.

Šo noteikumu *mutatis mutandis* piemēro jebkuram attiecīgās personas ģimenes loceklim, kas saņēmis palīdzību dalībvalsts teritorijā periodā, kurā apdrošinātajai personai bijušas tiesības uz pabalstiem par šo ģimenes loekli saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem.

Dalībvalsts iestāde, kas izmaksājusi nelikumīgas palīdzības summas, otras dalībvalsts iestādei nosūta paziņojumu par maksājamo summu, un tā minēto summu atskaita, ņemot vērā nosacījumus un ierobežojumus, kas paredzēti šādai ieskaita procedūrai saskaņā ar tiesību aktiem, kurus tā piemēro, un summu nekavējoties pārskaita iestādei, kas izmaksājusi nelikumīgo summu.

73. pants

Provizoriski sniegti naudas pabalsti vai iemaksas

1. Piemērojot īstenošanas regulas 6. pantu, vēlākais trīs mēnešus pēc tam, kad ir noteikti piemērojamie tiesību akti vai ir identificēta iestāde, kas ir atbildīga par pabalstu izmaksāšanu, iestāde, kas provizoriski ir izmaksājusi naudas pabalstus, sagatavo ziņojumu par provizoriski izmaksāto summu un nosūta to iestādei, kas ir atzīta par kompetentu.

Iestāde, kas ir atzīta par kompetentu izmaksāt pabalstus, atskaita maksājamo summu attiecībā uz provizorisko maksājumu no attiecīgo pabalstu kavētiem maksājumiem, kas tai ir jāmaksā attiecīgajai personai, un bez kavēšanās pārskaita atskaitīto summu iestādei, kas provizoriski izmaksājusi naudas pabalstu.

Ja pabalsta summa, kas provizoriski ir izmaksāta, pārsniedz kavētā maksājuma summu vai ja šādi kavējuma maksājumi neeksistē, iestāde, kas ir atzīta par kompetentu, šo summu atskaita no maksājumiem, kas pašreiz tiek veikti, ņemot vērā nosacījumus un ierobežojumus, ko piemēro šāda veida ieskaita procedūrai saskaņā ar tiesību aktiem, ko tā piemēro, un nekavējoties pārskaita atskaitīto summu iestādei, kas provizoriski izmaksājusi naudas pabalstu.

2. Iestāde, kas provizoriski saņēmusi iemaksas no juridiskas un/vai fiziskas personas, neatmaksā attiecīgo summu personai, kura tās ir veikusi, kamēr iestāde nav saņēmusi apstiprinājumu no iestādes, kas ir atzīta par kompetentu, par maksājāmām summām saskaņā ar īstenošanas regulas 6. panta 4. punktu.

Pēc tās iestādes, kas ir atzīta par kompetentu, lūguma, kuru iesniedz vēlākais trīs mēnešus pēc tam, kad ir noteikti piemērojamie tiesību akti, iestāde, kas provizoriski ir saņēmusi iemaksas, tās pārskaita tai, lai varētu nokārtot situāciju attiecībā uz iemaksām, kas juridiskai un/vai fiziskai personai tajā pašā periodā ir jāmaksā iestādei, kas ir atzīta par kompetentu. Pārskaitītās iemaksas ar atpakaļejošu spēku uzskata par samaksātām iestādei, kas ir atzīta par kompetentu.

Ja provizoriski izmaksātās iemaksas pārsniedz summu, kas juridiskai un/vai fiziskai personai ir jāmaksā iestādei, kas atzīta par kompetentu, iestāde, kas provizoriski saņēmusi iemaksas, attiecīgajai juridiskai un/vai fiziskai personai atmaksā minēto summas daļu.

74. pants

Izmaksas, kas saistītas ar ieskaitu

Nekādi izdevumi nav jāsedz, ja parādu atgūst, izmantojot ieskaita procedūru, kas paredzēta īstenošanas regulas 72. un 73. pantā.

3. iedaļa

Pieprasījumu atgūšana

75. pants

Definīcijas un kopīgi noteikumi

1. Šajā sadaļā:

- “pieprasījums” ir jebkāds pieprasījums, kas attiecas uz iemaksām vai pabalstiem, kuri izmaksāti vai veikti nelikumīgi, tostarp procenti, naudas sodi, administratīvi sodi un visas citas nodevas un izmaksas saistībā ar pieprasījumu saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kas veic pieprasījumu,
- “lūguma iesniedzēja puse” attiecībā uz katru dalībvalsti ir jebkura iestāde, kas iesniedz pieprasījumu par informāciju, ziņojumu vai atgūšanu saistībā ar iepriekš definēto pieprasījumu,
- “lūguma saņēmēja puse” attiecībā uz katru dalībvalsti ir jebkura iestāde, kurai var iesniegt lūgumu par informāciju, ziņojumu vai atgūšanu.

2. Lūgumus un jebkādus attiecīgus ziņojumus dalībvalstis cita citai parasti nosūta ar norādīto iestāžu starpniecību.

3. Praktiskus īstenošanas pasākumus, tostarp tādus, kuri attiecas uz īstenošanas regulas 4. pantu un ar kuriem var noteikt minimālo summu, par kādu var iesniegt atgūšanas lūgumu, veic Administratīvā komisija.

76. pants

Informācijas lūgumi

1. Pēc lūguma iesniedzējas puses lūguma saņēmēja puse sniedz informāciju, kas lūguma iesniedzējai pusei ir noderīga pieprasījumu atgūšanā.

Lai iegūtu minēto informāciju, lūguma saņēmēja puse īsteno pilnvaras, kas tai piešķirtas ar normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kuri piemērojami, lai atgūtu līdzīgus pieprasījumus, kas radušies savā dalībvalstī.

2. Informācijas lūgumā norāda personas vārdu, uzvārdu, pēdējo zināmo adresi un jebkādu cita veida atbilstīgu informāciju, kas saistīta ar tās attiecīgās juridiskās vai fiziskās personas identifikāciju, par kuru jāsniedz informācija, un tā pieprasījuma veidu un summu, saistībā ar kuru ir iesniegts lūgums.

3. Lūguma saņēmējas puses pienākums nav sniegt informāciju:

- a) ko tā nevarētu iegūt, lai atgūtu līdzīgu pieprasījumu savā dalībvalstī;
- b) kura atklātu kādus komerciālus, rūpnieciskus vai profesionālus noslēpumus; vai
- c) kuras atklāšana varētu ietekmēt attiecīgās dalībvalsts drošību vai sabiedrisko kārtību.

4. Lūguma saņēmēja puse informē lūguma iesniedzēju pusi par informācijas atteikuma iemesliem.

77. pants

Paziņošana

1. Pēc lūguma iesniedzējas puses lūguma saņēmēja puse saskaņā ar tās dalībvalstī spēkā esošajiem noteikumiem par šādu instrumentu vai lēmumu paziņošanu adresātam sniedz informāciju par visiem tādiem dokumentiem un lēmumiem, tostarp arī juridiskiem lēmumiem, kas ir saņemti no lūguma iesniedzējas puses dalībvalsts un kas attiecas uz pieprasījumu un/vai tā atgūšanu.

2. Lūgumā paziņot norāda adresāta vārdu, adresi un jebkuru citu atbilstīgu informāciju saistībā ar identifikāciju, kura parasti pieejama lūguma iesniedzējai pusei, paziņojamā dokumenta vai lēmuma veidu un priekšmetu, vajadzības gadījumā parādnieka vārdu, adresi un jebkuru citu atbilstīgu informāciju saistībā ar identifikāciju, kā arī pieprasījumu, uz kuru šis dokuments vai lēmums attiecas, un jebkādu citu noderīgu informāciju.

3. Lūguma saņēmēja puse nekavējoties informē lūguma iesniedzēju pusi par darbībām, kas veiktas saistībā ar tās lūgumu paziņot, un īpaši par dienu, kurā attiecīgais lēmums vai instruments tika nodots adresātam.

78. pants

Lūgums par atgūšanu

1. Lūgumam veikt pieprasījuma atgūšanu, ko lūguma iesniedzēja puse adresē lūguma saņēmējai pusei, jāpievieno lūguma iesniedzējas puses dalībvalstī izdots dokumenta oriģināleksemplārs vai apliecināta kopija, kas ļauj veikt atgūšanu, un vajadzības gadījumā arī citu pieprasījuma atgūšanai nepieciešamo dokumentu oriģināleksemplāri vai apliecinātas kopijas.

2. Lūguma iesniedzēja puse var iesniegt lūgumu par atgūšanu tikai šādos gadījumos:

- a) ja pieprasījums un/vai instruments, kas ļauj veikt atgūšanu, netiek apstrīdēts lūguma iesniedzējas puses dalībvalstī, izņemot gadījumus, kad tiek piemērota īstenošanas regulas 81. panta 2. punkta otrā daļa;
- b) ja lūguma iesniedzēja puse savā dalībvalstī ir ieviesusi atbilstīgas atgūšanas procedūras un veic tās saskaņā ar 1. punktā minēto dokumentu un ja pieņemtie pasākumi neparedz pieprasījuma pilnīgu apmaksu;
- c) saskaņā ar lūguma iesniedzējas puses tiesību aktiem nolīguma termiņš vēl nav beidzies.

3. Atgūšanas lūgumā norāda:

- a) vārdu, uzvārdu, adresi un jebkādu citu atbilstīgu informāciju, lai identificētu attiecīgo fizisko vai juridisko personu un/vai trešo personu, kas tur minēto personu naudas līdzekļus;
- b) vārdu, uzvārdu un jebkādu citu atbilstīgu informāciju, lai identificētu lūguma iesniedzēju pusi;
- c) atsauci uz lūguma iesniedzējas puses dalībvalstī izdotu dokumentu, kas ļauj veikt atgūšanu;
- d) pieprasījuma veidu un summu, tostarp maksājamo pamatsummu, procentus, naudas sodus, administratīvus sodus un visas citas nodevas un izmaksas, ko norāda lūguma iesniedzējas un lūguma saņēmējas puses dalībvalsts valūtā;
- e) datumu, kurā lūguma iesniedzēja puse un/vai lūguma saņēmēja puse par dokumentu paziņojusi adresātam;
- f) datumu, no kura veikt skaitīšanu, un periodu, kura laikā atgūšana ir iespējama saskaņā ar tiesību aktiem, kas ir spēkā lūguma iesniedzēja dalībvalstī;
- g) jebkādu citu atbilstīgu informāciju.

4. Atgūšanas lūgumā ir lūguma iesniedzējas puses paziņojums, kas apstiprina, ka 2. punktā minētie nosacījumi ir ievēroti.

5. Tiklīdz lūguma iesniedzēja puse saņem attiecīgu informāciju, tā nosūta lūguma saņēmējai pusei visu atbilstīgu informāciju, kas attiecas uz lietu, saistībā ar kuru ir iesniegts atgūšanas lūgums.

79. pants

Instrumenti, kas ļauj veikt pieprasījumu atgūšanu

1. Saskaņā ar pamatregulas 84. panta 2. punktu instrumentu, kas ļauj veikt pieprasījuma atgūšanu, nekavējoties atzīst un to automātiski uzskata par instrumentu, kas ļauj veikt lūguma saņēmējas puses dalībvalsts pieprasījuma atgūšanu.

2. Neatkarīgi no 1. punkta instrumentu, kas atļauj veikt pieprasījumu atgūšanu, vajadzības gadījumā un saskaņā ar lūguma saņēmējas puses dalībvalstī spēkā esošajiem noteikumiem var pieņemt, atzīt, papildināt vai aizstāt ar instrumentu, kas ļautu veikt pieprasījumu atgūšanu šīs dalībvalsts teritorijā.

Dalībvalstis šādu pieņemšanu, atzīšanu, papildināšanu vai aizstāšanu cenšas veikt trīs mēnešu laikā pēc atgūšanas lūguma saņemšanas dienas, izņemot gadījumus, kad piemēro šā punkta trešo daļu. Dalībvalstis nevar attiekties izpildīt šādas darbības, ja dokuments, kas ļauj veikt atgūšanu, ir pareizi sagatavots. Lūguma saņēmēja puse informē lūguma iesniedzēju pusi par trīs mēnešu perioda pārsniegšanas iemesliem.

Ja kāda no šīm darbībām kļūst par iemeslu strīdam saistībā ar pieprasījumu un/vai instrumentu, kas ļauj veikt pieprasījuma atgūšanu un kuru izsniegusi iesniedzēja puse, piemēro īstenošanas regulas 81. pantu.

80. pants

Maksājumu noteikumi un termiņi

1. Pieprasījumu atgūšana notiek lūguma saņēmējas puses dalībvalsts valūtā. Kopējo pieprasījuma summu, ko atguvusi lūguma saņēmēja puse, lūguma saņēmēja puse nosūta lūguma iesniedzējai pusei.

2. Ja lūguma saņēmējas puses dalībvalstī spēkā esošie normatīvie un administratīvie akti to atļauj un pēc apspriešanās ar lūguma iesniedzēju pusi, lūguma saņēmēja puse parādniekam var piešķirt apmaksas termiņu vai atļaut pakāpeniski sadalītu maksājumu. Procentus, ko lūguma saņēmēja puse saņem maksājuma termiņa pagarinājuma rezultātā, tāpat nosūta lūguma iesniedzējas puses dalībvalstij.

Sākot ar datumu, kurā dokuments, kas ļauj veikt atgūšanu, ir tieši atzīts saskaņā ar īstenošanas regulas 79. panta 1. punktu vai pieņemts, atzīts, papildināts vai aizstāts saskaņā ar īstenošanas regulas 79. panta 2. punktu, par maksājuma kavējumu saskaņā ar lūguma saņēmējas puses dalībvalstī spēkā esošajiem normatīvajiem un administratīvajiem aktiem iekasē procentus, ko nosūta lūguma iesniedzējas puses dalībvalstij.

81. pants

Apstrīdēšana saistībā ar pieprasījumu vai instrumentu, kas ļauj veikt pieprasījuma atgūšanu, un apstrīdēšana saistībā ar atgūšanas pasākumiem

1. Ja atgūšanas procedūras laikā pieprasījumu un/vai instrumentu, kas ļauj veikt pieprasījuma atgūšanu un kas ir izdots lūguma iesniedzējas puses dalībvalstī, apstrīd ieinteresētā persona, tā lietu iesniedz kompetentajai iestādei lūguma iesniedzējas puses dalībvalstī atbilstīgi spēkā esošajiem tiesību aktiem minētajā dalībvalstī. Lūguma iesniedzēja puse par šo darbību nekavējoties paziņo lūguma saņēmējai pusei. Lūguma saņēmējai pusei par šo darbību var paziņot arī ieinteresētā puse.

2. Tiklīdz lūguma saņēmēja puse vai nu no lūguma iesniedzējas puses, vai arī no ieinteresētās personas ir saņēmusi 1. punktā minēto paziņojumu vai informāciju, tā aptur atgūšanas izpildes procedūru, kamēr nav zināms attiecīgās iestādes lēmums konkrētajā lietā, ja vien saskaņā ar šā punkta otro daļu lūguma iesniedzēja puse nepieprasa citādi. Ja lūguma saņēmēja puse to uzskata par nepieciešamu un neskarot īstenošanas regulas 84. pantu, tā var izmantot piesardzības pasākumus, lai garantētu pieprasījuma atgūšanu, ciktāl lūguma saņēmēja puses dalībvalstī spēkā esošie normatīvie akti to ļauj līdzīgu pieprasījumu gadījumos.

Neatkarīgi no pirmās daļas lūguma iesniedzēja puse var saskaņā ar savas dalībvalsts spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem un administratīvo praksi lūgt lūguma saņēmēju pusi atgūt apstrīdēto pieprasījumu, ciktāl lūguma saņēmējas puses dalībvalsts normatīvie akti un administratīvā prakse to ļauj. Ja apstrīdēšanas rezultāti ir par labu parādniekam, lūguma iesniedzēja puse ir atbildīga par jebkādu atgūto summu atmaksāšanu līdz ar jebkuru kompensāciju saskaņā ar lūguma saņēmējas puses dalībvalsts spēkā esošajiem tiesību aktiem.

3. Ja apstrīdēšana attiecas uz pieprasījuma atgūšanas pasākumiem, kas veikti lūguma saņēmējas puses dalībvalstī, lietu tālāk risina šīs dalībvalsts attiecīgajā iestādē saskaņā ar tās normatīvajiem aktiem.

4. Ja attiecīgā iestāde, kurā iesniegts pieteikums lietas izskatīšanai saskaņā ar šā panta 1. punktu, ir tiesa vai administratīvā tiesa, tad šīs iestādes lēmums, ja tas ir labvēlīgs lūguma iesniedzējai pusei un pieļauj pieprasījuma atgūšanas lūguma iesniedzējas puses dalībvalstī, ir "instrumenti, kas ļauj veikt atgūšanu" īstenošanas regulas 78. un 79. panta nozīmē, un pieprasījuma atgūšana notiek, pamatojoties uz šo lēmumu.

82. pants

Palīdzības ierobežojumi

1. Lūguma saņēmējas puses pienākumos neietilpst:

a) sniegt palīdzību, kas paredzēta īstenošanas regulas 78. līdz 81. pantā, ja pieprasījuma atgūšana parādnieka situācijas dēļ izraisītu smagas ekonomiskas vai sociālas grūtības lūguma saņēmējas puses dalībvalstī, ciktāl lūguma saņēmējas puses dalībvalstī spēkā esošie normatīvie akti un administratīvā prakse atļauj šādu pasākumu veikšanu līdzīgos valsts pieprasījumu gadījumos;

b) sniegt palīdzību, kas paredzēta īstenošanas regulas 76. līdz 81. pantā, ja sākotnējais lūgums saskaņā ar īstenošanas regulas 76. līdz 78. pantu attiecas uz pieprasījumiem, kas ir vēcāki par pieciem gadiem, skaitot no dienas, kad, ievērojot lūguma iesniedzējas puses dalībvalstī tajā dienā spēkā esošos normatīvos aktus un administratīvo praksi, izveidots instruments, kurš ļauj veikt atgūšanu. Tomēr pieprasījuma vai instrumenta apstrīdēšanas gadījumos termiņa sākums ir diena, kad lūguma iesniedzēja puses dalībvalsts konstatē, ka pieprasījums vai izpildes rīkojums, kas ļauj veikt atgūšanu, vairs nevar tikt apstrīdēts.

2. Lūguma saņēmēja puse informē lūguma iesniedzēju pusi par palīdzības atteikuma iemesliem.

83. pants

Noilgumi

1. Jautājumus par noilgumiem reglamentē šādi:
 - a) to nosaka ar lūguma iesniedzējas puses dalībvalsts tiesību aktiem, ciktāl tie attiecas uz pieprasījuma un/vai instrumentu, kas ļauj veikt atgūšanu; un
 - b) to nosaka ar lūguma saņēmējas puses dalībvalstī spēkā esošajiem tiesību aktiem, ciktāl tie attiecas uz izpildes pasākumiem lūguma saņēmējas puses dalībvalstī.

Noilgumi saskaņā ar lūguma saņēmējas puses dalībvalstī spēkā esošajiem tiesību aktiem sākas dienā, kad saskaņā ar īstenošanas regulas 79. pantu notiek tieša atzīšana, vai dienā, kad notiek pieņemšana, atzīšana, papildināšana vai aizstāšana.

2. Pieprasījumu atgūšanas pasākumus, ko lūguma saņēmēja puse veic saskaņā ar palīdzības lūgumu un kas gadījumā, ja tos veiktu lūguma iesniedzēja puse, apturētu vai pārtrauktu noilgumu saskaņā ar lūguma iesniedzējas puses dalībvalstī spēkā esošajiem tiesību aktiem, uzskata par tādiem, kas attiecībā uz šo būtu veikti lūguma iesniedzēja puses dalībvalstī.

84. pants

Piesardzības pasākumi

Saņēmusi lūguma iesniedzējas puses pamatotu lūgumu, lūguma saņēmēja puse veic piesardzības pasākumus, lai nodrošinātu pieprasījuma atgūšanu, ciktāl to ļauj lūguma saņēmējas puses dalībvalstī spēkā esošie normatīvie akti.

Īstenojot pirmo daļu, īstenošanas regulas 78., 79., 81. un 82. panta noteikumus un procedūras piemēro *mutatis mutandis*.

V SADAĻA

DAŽĀDI NOTEIKUMI, PĀREJAS NOTEIKUMI UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

87. pants

Medicīniskā un administratīvā pārbaude

1. Neskarot citus noteikumus, ja pabalstu saņēmējs vai pieprasītājs vai kāds viņa ģimenes loceklis uzturas vai dzīvo tās dalībvalsts teritorijā, kura nav debitoriestādes dalībvalsts, medicīnisko pārbaudi veic pēc minētās iestādes pieprasījuma, un to veic saņēmēja uzturēšanās vai dzīvesvietas iestāde atbilstīgi noteikumiem, kas ir paredzēti tiesību aktos, kurus minētā iestāde piemēro.

85. pants

Izmaksas, kas saistītas ar pieprasījumu atgūšanu

1. Lūguma saņēmēja puse no attiecīgās fiziskās vai juridiskās personas atgūst un ietur visas ar atgūšanu saistītās izmaksas, kas tai radušās, saskaņā ar lūguma saņēmējas puses dalībvalstī spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem, kurus piemēro līdzīgiem pieprasījumiem.

2. Savstarpēju palīdzību saskaņā ar šo iedaļu parasti sniedz bez atlīdzības. Tomēr, ja pieprasījuma atgūšana rada īpašas grūtības vai attiecas uz ļoti lielu izmaksu summu, lūguma iesniedzēja un lūguma saņēmēja puse var vienoties par izmaksu atlīdzināšanas noteikumiem katrā atsevišķā gadījumā.

3. Lūguma iesniedzējas puses dalībvalsts paliek atbildīga attiecībā pret lūguma saņēmējas puses dalībvalsti saistībā ar visām izmaksām un visiem zaudējumiem, kas radušies nepamatotu darbību rezultātā, ciktāl tas attiecas uz pieprasījuma veidu un tā instrumenta derīgumu, ko izdevusi lūguma iesniedzēja puse.

86. pants

Pārskatīšanas klauzula

1. Ne vēlāk kā ceturtajā pilnajā kalendārajā gadā pēc īstenošanas regulas spēkā stāšanās dienas Administratīvā komisija iesniedz salīdzinošu ziņojumu par termiņiem, kas noteikti īstenošanas regulas 67. panta 2., 5. un 6. punktā.

Ņemot par pamatu šo ziņojumu, Eiropas Komisija attiecīgā gadījumā var iesniegt priekšlikumus šo termiņu pārskatīšanai ar mērķi tos būtiski samazināt.

2. Ne vēlāk kā 1. punktā minētajā dienā Administratīvā komisija novērtē arī 13. pantā noteiktos periodu pārrēķināšanas noteikumus, lai tos, ja iespējams, vienkāršotu.

3. Ne vēlāk kā 2015. gada 1. maijā Administratīvā komisija nāk klajā ar ziņojumu, īpaši novērtējot īstenošanas regulas IV sadaļas I un III nodaļas piemērošanu un jo īpaši attiecībā uz īstenošanas regulas 67. panta 2., 5. un 6. punktā minētajām procedūrām un termiņiem un par atgūšanas procedūrām, kas paredzētas tās 75. līdz 85. pantā.

Ņemot vērā šo ziņojumu, Eiropas Komisija vajadzības gadījumā var iesniegt attiecīgus priekšlikumus, lai panāktu to, ka šīs procedūras ir iedarbīgākas un līdzsvarotākas.

Debitoriestāde paziņo uzturēšanās vietas vai dzīvesvietas iestādei par īpašām prasībām, kas vajadzības gadījumā jāievēro, un par rādītājiem, par kuriem būtu jāveic medicīniskā pārbaude.

2. Uzturēšanās vai dzīvesvietas iestāde iesniedz atskaiti debitoriestādei, kas lūdza veikt medicīnisko pārbaudi. Šai iestādei ir saistoši secinājumi, ko ieguvusi uzturēšanās vai dzīvesvietas iestāde.

Debitoriēstāde patur tiesības pieprasīt pabalsta saņēmēja medicīnisko pārbaudi, ko veic tās izvēlēts ārsts. Tomēr pabalsta saņēmēju var uzaicināt doties uz debitoriēstādes dalībvalsti tikai tad, ja viņš var pārvietoties, nekaitējot savam veselības stāvoklim, un ja transporta un uzturēšanas līdzekļus sedz debitoriēstāde.

3. Ja pabalstu saņēmējs vai pieprasītājs vai kāds viņa ģimenes loceklis uzturas vai dzīvo tās dalībvalsts teritorijā, kura nav debitoriēstādes dalībvalsts, administratīvo pārbaudi pēc debitoriēstādes pieprasījuma veic saņēmēja uzturēšanās vietas vai dzīvesvietas iestāde.

Arī šajā gadījumā piemēro 2. punktu.

4. Panta 2. un 3. punktu piemēro, arī nosakot vai pārbaudot pamatregulas 34. pantā minēto ilgtermiņa aprūpes pabalstu saņēmēja vai pieprasītāja patstāvības zaudējuma pakāpi.

5. Divu vai vairāk dalībvalstu kompetentās iestādes var vienoties par īpašiem noteikumiem vai procedūrām, lai daļēji vai pilnībā uzlabotu pabalstu prasītāju vai saņēmēju gatavību darba tirgum un viņu dalību jebkurās sistēmās vai programmās, kas šim nolūkam pieejamas dzīvesvietas vai uzturēšanās dalībvalstī.

6. Atkāpjoties no pamatregulas 76. panta 2. punktā minētā principa par savstarpēju bezmaksas administratīvo sadarbību, no 1. līdz 5. punktā minēto pārbaūžu faktiskās izmaksas atmaksā tai iestādei, kurai tās uzdeva veikt pārbaūžu pieprasītāja debitoriēstāde.

88. pants

Paziņojumi

1. Dalībvalstis paziņo Eiropas Komisijai to struktūru kontaktinformāciju, kas noteiktas pamatregulas 1. panta m), q) un r) apakšpunktā un īstenošanas regulas 1. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā, kā arī to iestāžu kontaktinformāciju, kuras norādītas saskaņā ar īstenošanas regulu.

2. Panta 1. punktā minētajām struktūrām nodrošina elektronisku identitāti identifikācijas koda un elektroniskas adreses formā.

3. Lai paziņotu 1. punktā minēto informāciju, Administratīvā komisija nosaka struktūru, saturu un sīki izstrādātus pasākumus, tostarp kopēju formu un modeli.

4. Īstenošanas regulas 4. pielikumā noteikta publiski pieejamā datu bāze, kurā apkopota 1. punktā minētā informācija. Datu bāzi izveido un uztur Eiropas Komisija. Tomēr dalībvalstis ir atbildīgas par savu valstu kontaktinformācijas ievadīšanu šajā datu bāzē. Turklāt dalībvalstis nodrošina 1. punktā minētās valstu kontaktinformācijas ievadīšanas pareizību.

5. Dalībvalstu pienākums ir atjaunināt 1. punktā minēto informāciju.

89. pants

Informācija

1. Administratīvā komisija izstrādā vajadzīgo informāciju, lai iepazīstinātu attiecīgās personas ar viņu tiesībām, kā arī lai iepazīstinātu ar administratīvajām formalitātēm, kas jāpilda, lai tās aizstāvētu. Informāciju iespēju robežās izplata elektroniski, ievietojot to tiešsaistes vietnē, kas ir publiski pieejama. Administratīvā komisija nodrošina, ka informāciju regulāri atjaunina, un kontrolē klientiem sniegto pakalpojumu kvalitāti.

2. Pamatregulas 75. pantā minētā Padomdevēja komiteja var sniegt atzinumus un ieteikumus, lai uzlabotu informāciju un tās izplatīšanu.

3. Kompetentās iestādes nodrošina, ka viņu iestādes ir informētas par visiem Kopienas noteikumiem, kas ir tiesību aktu veidā vai citādi, un piemēro tos, tostarp Administratīvās komisijas lēmumus pamatregulas un īstenošanas regulas jomā un saskaņā ar šo regulu noteikumiem.

90. pants

Valūtas konvertācija

Piemērojot pamatregulu un īstenošanas regulu, valūtas kurss starp divām valūtām ir atsauces valūtas kurss, kuru ir publicējusi Eiropas Centrālā banka. Administratīvā komisija nosaka datumu, kas jāņem vērā, lai noteiktu valūtas kursu.

91. pants

Statistikas dati

Kompetentās iestādes sastāda pamatregulas un īstenošanas regulas piemērošanas statistiku un pārsūta to Administratīvās komisijas sekretariātam. Šos datus savāc un sakārto saskaņā ar Administratīvās komisijas noteikto plānu un metodi. Eiropas Komisija ir atbildīga par šīs informācijas izplatīšanu.

92. pants

Pielikumu grozījumi

Īstenošanas regulas 1., 2., 3., 4. un 5. pielikumu, kā arī pamatregulas VI, VII, VIII un IX pielikumu var grozīt ar Komisijas regulu pēc Administratīvās komisijas lūguma.

93. pants

Pārejas noteikumi

Pamatregulas 87. pants piemērojams situācijās, uz kurām attiecas īstenošanas regula.

94. pants

Pārejas noteikumi par pensijām

1. Ja attiecīgais gadījums iestājas pirms īstenošanas regulas spēkā stāšanās dienas attiecīgajā dalībvalstī, tad pieprasījums tādai pensijai, kura vēl nav piešķirta līdz minētajai dienai, ir par iemeslu divkārtam piešķirumam, ciktāl sakarā ar šādu gadījumu ir jāpiešķir pabalsti par periodu pirms minētās dienas:

- a) par periodu pirms īstenošanas regulas spēkā stāšanās dienas attiecīgajā dalībvalstī – saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 1408/71 vai nolīgumiem, kas ir spēkā starp attiecīgajām dalībvalstīm;
- b) par periodu, sākot dienas, kad īstenošanas regula stājas spēkā attiecīgajā dalībvalstī – saskaņā ar pamatregulu.

Ja summa, kas aprēķināta saskaņā ar a) apakšpunktu, ir lielāka par to summu, kas aprēķināta saskaņā ar b) apakšpunktu, tad attiecīgā persona tomēr joprojām ir tiesīga saņemt tādu summu, kas aprēķināta saskaņā ar a) apakšpunktu.

2. Tāds pieprasījums invaliditātes, vecuma pabalstam vai pabalstam apgādnieka zaudējuma gadījumā, kas iesniegts dalībvalsts iestādei pēc īstenošanas regulas spēkā stāšanās dienas attiecīgās dalībvalsts teritorijā, automātiski liek pārskatīt pabalstus, kurus pirms minētās dienas sakarā ar tiem pašiem apstākļiem piešķirusi vienas vai vairāk dalībvalstu iestāde vai iestādes saskaņā ar pamatregulu; šāda pārskatīšana nevar būt par pamatu jau piešķirtā pabalsta summas samazināšanai.

95. pants

Elektronisko datu apmaiņai paredzētais pārejas laiks

1. Katra dalībvalsts var izmantot ar elektroniskiem līdzekļiem veiktai datu apmaiņai paredzēto pārejas laiku, kā paredzēts īstenošanas regulas 4. panta 2. punktā.

Šis pārejas laiks nepārsniedz 24 mēnešus, sākot no īstenošanas regulas spēkā stāšanās dienas.

Tomēr, ja vajadzīgās Kopienas infrastruktūras (sociālā nodrošinājuma informācijas elektroniska apmaiņa –EESSI) pabeigšana būtiski kavējas saistībā ar īstenošanas regulas stāšanos spēkā, Administratīvā komisija var piekrist atbilstīgi pagarināt visus minētos periodus.

2. Praktisko kārtību attiecībā uz jebkādu nepieciešamo pārejas laiku, kas minēts 1. punktā, nosaka Administratīvā komisija ar mērķi nodrošināt vajadzīgo datu apmaiņu, lai piemērotu pamatregulu un īstenošanas regulu.

96. pants

Atcelšana

1. Regulu (EEK) Nr. 574/72 atceļ no 2010. gada 1. maija.

Tomēr Regula (EEK) Nr. 574/72 paliek spēkā un saglabā juridiskās sekas attiecībā uz:

- a) Padomes Regulu (EK) Nr. 859/2003 (2003. gada 14. maijs), ar ko Regulas (EEK) Nr. 1408/71 un Regulas (EEK) Nr. 574/72 noteikumus attiecina arī uz tiem trešo valstu pilsoņiem, uz kuriem minētie noteikumi neattiecas tikai viņu valstspiederības dēļ⁽¹⁾, tik ilgi, kamēr minētā regula netiek atcelta vai grozīta;
- b) Padomes Regulu (EEK) Nr. 1661/85 (1985. gada 13. jūnijs), ar ko attiecībā uz Grenlandi nosaka tehniskus labojumus Kopienas noteikumos par migrējošo darba ņēmēju sociālo nodrošinājumu⁽²⁾, tik ilgi, kamēr minētā regula netiek atcelta vai grozīta;
- c) Eiropas Ekonomikas zonas nolīgumu⁽³⁾, Nolīgumu starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, par personu brīvu pārvietošanos⁽⁴⁾ un citiem nolīgumiem, kuros ir norāde uz Regulu (EEK) Nr. 574/72, tik ilgi, kamēr minētie līgumi netiek grozīti, pamatojoties uz īstenošanas regulu.

(1) OV L 124, 20.5.2003., 1. lpp.

(2) OV L 160, 20.6.1985., 7. lpp.

(3) OV L 1, 3.1.1994., 1. lpp.

(4) OV L 114, 30.4.2002., 6. lpp.

2. Padomes Direktīvā Nr. 98/49/EK (1998. gada 29. jūnijs) par papildu pensijas tiesību saglabāšanu darbiniekiem un pašnodarbinātām personām, kas pārvietojas Kopienā ⁽¹⁾, un, vispārīgākā nozīmē, visos Kopienas tiesību aktos norādes uz Regulu (EEK) Nr. 574/72 saprot kā norādes uz īstenošanas regulu.

97. pants

Publicēšana un stāšanās spēkā

Šo regulu publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī. Tā stājas spēkā 2010. gada 1. maijā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2009. gada 16. septembrī

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*
J. BUZEK

*Padomes vārdā –
priekšsēdētāja*
C. MALMSTRÖM

(1) OV L 209, 25.7.1998., 46. lpp.

1. PIELIKUMS

Spēkā palikušo divpusējo nolīgumu piemērošanas noteikumi un jauni divpusēji īstenošanas nolīgumi

(minēts īstenošanas regulas 8. panta 1. punktā un 9. panta 2. punktā)

BEĻĢIJA un DĀNIJA

Vēstuļu apmaiņa 2006. gada 8. maijā un 2006. gada 21. jūnijā attiecībā uz Nolīgumu par reālās pabalsta summas atļidzināšanu, kas izmaksāta tāda darba ņēmēja vai pašnodarbinātas personas ģimenes locekļiem, kas ir apdrošināti Beļģijā, ja ģimenes locekļi dzīvo Dānijā, un pensionāriem un/vai to ģimenes locekļiem, kas ir apdrošināti Beļģijā, bet dzīvo Dānijā

BEĻĢIJA un VĀCIJA

1969. gada 29. janvāra Nolīgums par sociālā nodrošinājuma iemaksu iekasēšanu un atgūšanu

BEĻĢIJA un ĪRIJA

Vēstuļu apmaiņa 1981. gada 19. maijā un 28. jūlijā attiecībā uz Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36. panta 3. punktu un 70. panta 3. punktu (savstarpēja atteikšanās atmaksāt pabalstu natūrā un bezdarbnieku pabalstu izmaksas saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 1408/71 III sadaļas 1. un 6. nodaļu) un Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktu (savstarpēja atteikšanās atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas)

BEĻĢIJA un SPĀNIJA

1999. gada 25. maija Nolīgums par to, kā atmaksāt pabalstus natūrā saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 1408/71 un Regulu (EEK) Nr. 574/72

BEĻĢIJA un FRANCIJA

- a) 1984. gada 4. jūlija Nolīgums par tādu pārrobežu darba ņēmēju medicīniskām apskatēm, kas dzīvo vienā valstī, bet strādā citā;
- b) 1976. gada 14. maija Nolīgums par atteikšanos atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas – pieņemts saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktu;
- c) 1977. gada 3. oktobra Nolīgums par Regulas (EEK) Nr. 1408/71 92. panta īstenošanu (sociālā nodrošinājuma iemaksu atgūšana);
- d) 1979. gada 29. jūnija Nolīgums par savstarpēju atteikšanos atmaksāt izmaksas, kā paredzēts Regulas (EEK) Nr. 1408/71 70. panta 3. punktā (izmaksas par bezdarbnieku pabalstiem);
- e) 1979. gada 6. marta Administratīvs nolīgums par to, kā īstenot 1978. gada 12. oktobra papildu konvenciju par sociālo nodrošinājumu starp Beļģiju un Franciju saistībā ar noteikumiem par pašnodarbinātām personām;
- f) Vēstuļu apmaiņa 1994. gada 21. novembrī un 1995. gada 8. februārī attiecībā uz procedūru, kādā nokārto savstarpējus atļidzības pieprasījumus saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 574/72 93., 94., 95. un 96. pantu

BEĻĢIJA un ITĀLIJA

- a) 1974. gada 12. janvāra Nolīgums, ar ko īsteno Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktu;
- b) 1979. gada 31. oktobra Nolīgums, ar ko īsteno Regulas (EEK) Nr. 574/72 18. panta 9. punktu;
- c) Vēstuļu apmaiņa 1991. gada 10. decembrī un 1992. gada 10. februārī attiecībā uz savstarpēju atļidzības pieprasījumu atmaksāšanu saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 574/72 93. pantu;
- d) 2003. gada 21. novembra Nolīgums attiecībā uz savstarpēju atļidzības pieprasījumu atļidzināšanu saskaņā ar Padomes Regulas (EEK) Nr. 574/72 94. un 95. pantu

BEĻĢIJA un LUKSEMBURGA

- a) 1961. gada 28. janvāra Nolīgums par sociālā nodrošinājuma iemaksu atgūšanu;
- b) 1976. gada 16. aprīļa Nolīgums par atteikšanos atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas – pieņemts saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktu

BEĻĢIJA un NĪDERLANDE

- a) 1968. gada 21. marta Nolīgums par sociālā nodrošinājuma iemaksu iekasēšanu un atgūšanu ar 1970. gada 25. novembra Administratīvajiem noteikumiem, ar ko īsteno minēto nolīgumu;
- b) 2006. gada 13. marta Nolīgums par veselības apdrošināšanu;
- c) 1982. gada 12. augusta Nolīgums par veselības, maternitātes un invaliditātes apdrošināšanu

BEĻĢIJA un APVIENOTĀ KARALISTE

- a) Vēstuļu apmaiņa 1976. gada 4. maijā un 14. jūnijā par Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktu (atteikšanās atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas);
- b) Vēstuļu apmaiņa 1977. gada 18. janvārī un 14. martā par 36. panta 3. punktu Regulā (EEK) Nr. 1408/71 (kārtība, kādā atsakās vai atlīdzina izmaksas par pabalstiem natūrā, uz kuriem attiecas Regulas (EEK) Nr. 1408/71 III sadaļas 1. nodaļa), kas grozīta ar vēstuļu apmaiņu 1982. gada 4. maijā un 23. jūlijā (nolīgums par izmaksu atlīdzināšanu, kas radušās saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 1408/71 22. panta 1. punkta a) apakšpunktu)

BULGĀRIJA un ČEHIJAS REPUBLIKA

29. panta 1. un 3. punkts 1998. gada 25. novembra Nolīgumā un 5. panta 4. punkts 1999. gada 30. novembra Administratīvajā nolīgumā par atteikšanos atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas

BULGĀRIJA un VĀCIJA

8. un 9. pants Administratīvajā nolīgumā, ar ko īsteno 1997. gada 17. decembra Konvenciju par sociālo nodrošinājumu pensiju jomā

ČEHIJAS REPUBLIKA un SLOVĀKIJA

15. un 16. pants 1993. gada 8. janvāra administratīvajos noteikumos par darba devēja vietas un dzīvesvietas specifikāciju, lai piemērotu 20. pantu 1992. gada 29. oktobra Konvencijā par sociālo nodrošinājumu

DĀNIJA un ĪRIJA

Vēstuļu apmaiņa 1980. gada 22. decembrī un 1981. gada 11. februārī par savstarpēju atteikumu atmaksāt izdevumus attiecībā uz pabalstiem natūrā, kas piešķirti sakarā ar slimību, maternitātes, nelaimes gadījumu darbā un arodslimību apdrošināšanu, kā arī sakarā ar bezdarbnieka pabalstiem, un par atteikumu atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas (Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36. panta 3. punkts, 63. panta 3. punkts un Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punkts)

DĀNIJA un GRIEĶIJA

1986. gada 8. maija Nolīgums par daļēju savstarpēju atteikumu atmaksāt izdevumus attiecībā uz pabalstiem natūrā, kas piešķirti sakarā ar slimību, maternitāti, nelaimes gadījumiem darbā un arodslimību, un par atteikumu atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas

DĀNIJA un SPĀNIJA

2006. gada 11. decembra Nolīgums par avansu, termiņiem un reālās pabalsta summas atlīdzināšanu, kas izmaksāta tāda darba ņēmēja vai pašnodarbinātas personas ģimenes locekļiem, kuri ir apdrošināti Spānijā, ja ģimenes locekļi dzīvo Dānijā, un pensionāriem un/vai to ģimenes locekļiem, kuri ir apdrošināti Spānijā, bet dzīvo Dānijā

DĀNIJA un FRANCIJA

1979. gada 29. jūnija Nolīgums un 1993. gada 2. jūnija papildu Nolīgums par daļēju atteikumu saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36. panta 3. punktu un 63. panta 3. punktu un par savstarpēju atteikumu saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. gada 2. punktu (par daļēju atteikumu atmaksāt izdevumus attiecībā uz pabalstiem natūrā, kas piešķirti sakarā ar slimību, maternitāti, nelaimes gadījumiem darbā un arodslimību, un par atteikumu atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas)

DĀNIJA un ITĀLIJA

1998. gada 18. novembra Nolīgums par atteikumu atmaksāt izdevumus attiecībā uz pabalstiem natūrā, kas piešķirti sakarā ar slimības, maternitātes, nelaimes gadījumu darbā un arodslimību apdrošināšanu, kā arī administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas

DĀNIJA un LUKSEMBURGA

1978. gada 19. jūnija Nolīgums par savstarpēju atteikumu atmaksāt izdevumus, kas paredzēts Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36. panta 3. punktā, 63. panta 3. punktā un 70. panta 3. punktā un Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktā (izdevumus attiecībā uz pabalstiem natūrā, kas piešķirti sakarā ar slimību, maternitāti, nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām, bezdarbnieka pabalstiem, kā arī administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas)

DĀNIJA un NĪDERLANDE

Vēstuļu apmaiņa 1979. gada 30. martā un 25. aprīlī, kas grozīta ar 2006. gada 12. decembra nolīgumu, par to, lai atmaksātu izdevumus saistībā ar tādiem pabalstiem natūrā, kas piešķirti sakarā ar slimību, maternitāti, nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām

DĀNIJA un PORTUGĀLE

1998. gada 17. aprīļa Nolīgums par daļēju atteikumu atmaksāt izdevumus attiecībā uz pabalstiem natūrā, kas piešķirti sakarā ar slimības, maternitātes, nelaimes gadījumu darbā un arodslimību apdrošināšanu, kā arī administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas

DĀNIJA un SOMIJA

Ziemeļvalstu 2003. gada 18. augusta Konvencijas par sociālo nodrošinājumu 15. pants: Nolīgums par savstarpēju atteikumu atmaksāt izdevumus, kā noteikts Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36., 63. un 70. pantā (pabalstu natūrā saistībā ar slimību un maternitāti, nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām un bezdarbnieka pabalstu izmaksas) un Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. pantā (administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas)

DĀNIJA un ZVIEDRIJA

Ziemeļvalstu 2003. gada 18. augusta Konvencijas par sociālo nodrošinājumu 15. pants: Nolīgums par savstarpēju atteikumu atmaksāt izdevumus, kā noteikts Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36., 63. un 70. pantā (pabalstu natūrā saistībā ar slimību un maternitāti, nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām un bezdarbnieka pabalstu izmaksas) un Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. pantā (administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas)

DĀNIJA un APVIENOTĀ KARALISTE

Vēstuļu apmaiņa 1977. gada 30. martā un 19. aprīlī, ko grozīja ar vēstuļu apmaiņu 1989. gada 8. novembrī un 1990. gada 10. janvārī, par atteikšanos atmaksāt izdevumus attiecībā uz pabalstiem natūrā un administratīvajām un medicīniskajām pārbauzēm

VĀCIJA un FRANCIJA

1981. gada 26. maija Nolīgums par Regulas (EEK) Nr. 1408/71 92. panta īstenošanu (sociālā nodrošinājuma iemaksu atgūšana)

VĀCIJA un ITĀLIJA

2000. gada 3. aprīļa Nolīgums par sociālā nodrošinājuma iemaksu iekasēšanu un atgūšanu

VĀCIJA un LUKSEMBURGA

- a) 1975. gada 14. oktobra Nolīgumi par atteikšanos atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaūžu izmaksas saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktu;
- b) 1975. gada 14. oktobra Nolīgums par sociālā nodrošinājuma iemaksu iekasēšanu un atgūšanu;
- c) 1990. gada 25. janvāra Nolīgums par Regulas (EEK) Nr. 1408/71 20. panta un 22. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta piemērošanu

VĀCIJA un NĪDERLANDE

- a) 2001. gada 18. aprīļa administratīvo noteikumu par 2001. gada 18. aprīļa konvenciju 9. pants (pensiju izmaksa);
- b) 1969. gada 21. janvāra Nolīgums par sociālā nodrošinājuma iemaksu atgūšanu

VĀCIJA un AUSTRIJA

II iedaļas 1. daļu un III iedaļu 1979. gada 2. augusta Nolīgumā par 1978. gada 19. jūlija Konvencijas par bezdarbnieku apdrošināšanu īstenošanu turpina piemērot personām, kas veikušas darbu kā pārrobežu darba ņēmēji 2005. gada 1. janvārī vai pirms šā datuma un kļuvušas bezdarbnieki pirms 2011. gada 1. janvāra

VĀCIJA un POLIJA

1977. gada 11. janvāra Nolīgums par to, ka ievieš 1975. gada 9. oktobra Konvenciju par vecuma pensijām un pabalstiem saistībā ar nelaimes gadījumiem darbā

IGAUNIJA un APVIENOTĀ KARALISTE

Noteikumi, kurus 2006. gada 29. martā galīgā redakcijā izstrādājušas Igaunijas Republikas un Apvienotās Karalistes kompetentās iestādes saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36. panta 3. punktu un 63. panta 3. punktu un ar kuriem izveido citas atlīdzināšanas metodes attiecībā uz izdevumiem par pabalstiem natūrā, ko saskaņā ar šo regulu no 2004. gada 1. maija ir piešķirušas abas šīs valstis

ĪRIJA un FRANCIJA

Vēstuļu apmaiņa 1980. gada 30. jūlijā un 1980. gada 26. septembrī par Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36. panta 3. punktu un 63. panta 3. punktu (savstarpējs atteikums atmaksāt pabalstu natūrā) un Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktu (savstarpējs atteikums atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaūžu izmaksas)

ĪRIJA un LUKSEMBURGA

Vēstuļu apmaiņa 1975. gada 26. septembrī un 1976. gada 5. augustā attiecībā uz Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36. panta 3. punktu un 63. panta 3. punktu un Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktu (atteikšanās atmaksāt izdevumus par pabalstiem natūrā, kas nodrošināti saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 1408/71 III sadaļas 1. vai 4. nodaļu, un atteikums atmaksāt Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. pantā minēto administratīvo un medicīnisko pārbaūžu izmaksas)

ĪRIJA un NĪDERLANDE

Vēstuļu apmaiņa 1987. gada 22. aprīlī un 27. jūlijā attiecībā uz Regulas (EEK) Nr. 1408/71 70. panta 3. punktu (atteikšanās atmaksāt izdevumus par pabalstiem, kas piešķirti, piemērojot Regulas (EEK) Nr. 1408/71 69. pantu) un Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktu (atteikšanās atmaksāt Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. pantā minēto administratīvo un medicīnisko pārbaūžu izmaksas)

ĪRIJA un ZVIEDRIJA

2000. gada 8. novembra Nolīgums par atteikšanos atmaksāt izdevumus attiecībā uz pabalstiem natūrā, kas piešķirti sakarā ar slimību un maternitāti, nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām, kā arī administratīvo un medicīnisko pārbaūžu izmaksas

ĪRIJA un APVIENOTĀ KARALISTE

Vēstuļu apmaiņa 1975. gada 9. jūlijā attiecībā uz Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36. panta 3. punktu un 63. panta 3. punktu (vienošanās par izdevumu atmaksāšanu vai atteikšanos atmaksāt pabalstus natūrā, kas nodrošināti saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 1408/71 III sadaļas 1. vai 4. nodaļu) un Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktu (atteikšanās atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas)

GRIEĶIJA un NĪDERLANDE

Vēstuļu apmaiņa 1992. gada 8. septembrī un 1993. gada 30. jūnijā attiecībā uz iestāžu savstarpējo norēķinu metodi

SPĀNIJA un FRANCIJA

2005. gada 17. maija Nolikums, ar ko izveido īpašu kārtību, administrējot un nolīdzinot savstarpējos parādus par medicīnisko aprūpi saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 1408/71 un Regulu (EEK) Nr. 574/72

SPĀNIJA un ITĀLIJA

1997. gada 21. novembra Nolikums par jaunu procedūru, lai uzlabotu un vienkāršotu veselības aprūpes izmaksu atlīdzināšanu attiecībā uz Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36. panta 3. punktu (slimības un maternitātes pabalstu natūrā atlīdzinājums) un Regulas (EEK) Nr. 574/72 93., 94., 95., 100. pantu un 102. panta 5. punktu (atlīdzināšanas procedūras, slimības un maternitātes apdrošinājuma pabalsti un novēloti pieprasījumi)

SPĀNIJA un NĪDERLANDE

Nīderlandes un Spānijas 2000. gada 21. februāra Nolikums, ar ko vienkāršo savstarpēju atlīdzības pieprasījumus regulēšanu saistībā ar veselības un maternitātes apdrošināšanas pabalstiem, īstenojot Regulu (EEK) Nr. 1408/71 un Regulu (EEK) Nr. 574/72

SPĀNIJA un PORTUGĀLE

- a) 1970. gada 22. maija administratīvo noteikumu 42., 43. un 44. pants (bezdarbnieka pabalstu eksports). Šis ieraksts saglabās spēkā esamību divus gadus no Regulas (EK) Nr. 883/2004 piemērošanas dienas;
- b) 2002. gada 2. oktobra Nolikums, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus par savstarpēju veselības aprūpes pieprasījumu pārvaldīšanu un kārtošānu, lai vienkāršotu un paātrinātu šo pieprasījumu nokārtošanu

SPĀNIJA un ZVIEDRIJA

2004. gada 1. decembra Nolikums par pabalstu natūrā izmaksu atmaksāšanu, kas paredzēta Regulā (EEK) Nr. 1408/71 un Regulā (EEK) Nr. 574/72

SPĀNIJA un APVIENOTĀ KARALISTE

1999. gada 18. jūnija Nolikums par tādu pabalstu natūrā izmaksu atmaksājumu, kas piešķirti saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 1408/71 un Regulu (EEK) Nr. 574/52

FRANCIJA un ITĀLIJA

- a) Vēstuļu apmaiņa 1991. gada 14. maijā un 2. augustā par savstarpēju pieprasījumu atlīdzināšanas kārtību saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 574/72 93. pantu;
- b) Vēstuļu apmaiņa 1994. gada 22. martā un 15. aprīlī attiecībā uz procedūru, kādā nokārto savstarpējus atlīdzības pieprasījumus saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 574/72 93., 94., 95. un 96. pantu;
- c) Vēstuļu apmaiņa 1997. gada 2. aprīlī un 1998. gada 20. oktobrī, ar ko groza a) un b) punktā minēto vēstuļu apmaiņu attiecībā uz procedūru, kādā nokārto savstarpējus atlīdzības pieprasījumus saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 574/72 93., 94., 95. un 96. pantu;
- d) 2000. gada 28. jūnija Nolikums par atteikšanos atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas, kas minētas Padomes Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 1. punktā un ko pieprasa saskaņā ar minētās regulas 51. pantu

FRANCIJA un LUKSEMBURGA

- a) 1976. gada 2. jūlija Nolīgums par atteikšanos veikt atmaksājumus, kas paredzēti Padomes Regulas (EEK) Nr. 1408/71 (1971. gada 14. jūnijs) 36. panta 3. punktā, attiecībā uz izdevumiem par tādiem pabalstiem natūrā, kas saskaņā ar veselības un maternitātes apdrošināšanu piešķirti tādiem darba ņēmēja ģimenes locekļiem, kuru dzīvesvieta nav tajā pašā valstī, kur dzīvo darba ņēmējs;
- b) 1976. gada 2. jūlija Nolīgums par atteikšanos no atmaksāšanas, kas paredzēta Padomes Regulas (EEK) Nr. 1408/71 (1971. gada 14. jūnijs) 36. panta 3. punktā, attiecībā uz izdevumiem par tādiem pabalstiem natūrā, kas saskaņā ar veselības vai maternitātes apdrošināšanu piešķirti agrākajiem pārrobežu darba ņēmējiem, viņu ģimenes locekļiem vai viņu kā apgādniekus zaudējušajiem;
- c) 1976. gada 2. jūlija Nolīgums par atteikšanos atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas, kā tas paredzēts Padomes Regulas (EEK) Nr. 574/72 (1972. gada 21. marts) 105. panta 2. punktā;
- d) Vēstuļu apmaiņa 1995. gada 17. jūlijā un 20. septembrī attiecībā uz procedūru, kādā nokārto savstarpējus atlīdzības pieprasījumus saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 574/72 93., 95. un 96. pantu

FRANCIJA un NĪDERLANDE

- a) 1997. gada 28. aprīļa Nolīgums par atteikšanos atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. pantu;
- b) 1998. gada 29. septembra Nolīgums par īpašajiem nosacījumiem, nosakot summas, kas jāatlīdzina par pabalstiem natūrā saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 1408/71 un Regulas (EEK) Nr. 574/72 noteikumiem;
- c) 1999. gada 3. februāra Nolīgums par īpašajiem nosacījumiem, administrējot un nolīdzinot savstarpējos parādus par slimības pabalstiem saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 1408/71 un Regulas (EEK) Nr. 574/72 noteikumiem

FRANCIJA un PORTUGĀLE

1999. gada 28. aprīļa Nolīgums, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, ar kuriem regulē savstarpējo parādu par slimības pabalstiem administrēšanu un nolīdzināšanu saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 1408/71 un Regulu (EEK) Nr. 574/72

FRANCIJA un APVIENOTĀ KARALISTE

- a) Vēstuļu apmaiņa 1997. gada 25. martā un 28. aprīlī attiecībā uz Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktu (atteikšanās atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas);
- b) 1998. gada 8. decembra Nolīgums par īpašajiem nosacījumiem, nosakot summas, kas jāatmaksā par pabalstiem natūrā saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 1408/71 un Regulu (EEK) Nr. 574/72

ITĀLIJA un LUKSEMBURGA

4. panta 5. un 6. punkts 1955. gada 19. janvāra administratīvajos noteikumos par Vispārējās sociālā nodrošinājuma konvencijas īstenošanas noteikumiem (lauksaimniecības strādnieku veselības apdrošināšana)

ITĀLIJA un NĪDERLANDE

1996. gada 24. decembra/1997. gada 27. februāra Nolīgums par Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36. panta 3. punktu un 63. panta 3. punktu

ITĀLIJA un APVIENOTĀ KARALISTE

Noteikumi, ko 2005. gada 15. decembrī parakstījušas Itālijas Republikas un Apvienotās Karalistes kompetentās iestādes saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36. panta 3. punktu un 63. panta 3. punktu un ar ko izveido citas atlīdzināšanas metodes attiecībā uz izdevumiem par pabalstiem natūrā, ko saskaņā ar šo regulu no 2005. gada 1. janvāra ir piešķirušas abas šīs valstis

LUKSEMBURGA un NĪDERLANDE

1976. gada 1. novembra Nolīgums par atteikšanos atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas, kas pieņemts saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktu

LUKSEMBURGA un ZVIEDRIJA

1996. gada 27. novembris Nolikums par izdevumu atļidzināšanu sociālā nodrošinājuma sfērā

LUKSEMBURGA un APVIENOTĀ KARALISTE

Vēstuļu apmaiņa 1975. gada 18. decembrī un 1976. gada 20. janvārī attiecībā uz Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktu (atteikšanās atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas, kas paredzēts Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. pantā)

UNGĀRIJA un APVIENOTĀ KARALISTE

Noteikumi, kurus 2005. gada 1. novembrī galīgā redakcijā izstrādājušas Ungārijas Republikas un Apvienotās Karalistes kompetentās iestādes saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 883/2004 35. panta 3. punktu un 41. panta 2. punktu un ar kuriem izveido citas atļidzināšanas metodes attiecībā uz izdevumiem par pabalstiem natūrā, ko saskaņā ar minēto regulu no 2004. gada 1. maija ir piešķirušas abas šīs valstis

MALTA un APVIENOTĀ KARALISTE

Noteikumi, ko 2007. gada 17. janvārī galīgā redakcijā izstrādājušas Maltas un Apvienotās Karalistes kompetentās iestādes saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 883/2004 35. panta 3. punktu un 41. panta 2. punktu un ar kuriem izveido citas atļidzināšanas metodes attiecībā uz izdevumiem par pabalstiem natūrā, ko saskaņā ar minēto regulu no 2004. gada 1. maija ir piešķirušas abas šīs valstis

NĪDERLANDE un PORTUGĀLE

1987. gada 11. decembra Nolikums attiecībā uz slimības un maternitātes pabalstu atmaksāšanu natūrā

NĪDERLANDE un APVIENOTĀ KARALISTE

- a) 3. panta otrais teikums 1956. gada 12. jūnija administratīvajos noteikumos par 1954. gada 11. augusta konvencijas īstenošanu;
- b) Vēstuļu apmaiņa 1986. gada 25. aprīlī un 26. maijā attiecībā uz Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36. panta 3. punktu (natūrā izmaksātu pabalstu atmaksāšana vai atteikšanās atmaksāt) ar veiktajiem grozījumiem

PORTUGĀLE un APVIENOTĀ KARALISTE

2004. gada 8. jūnija vienošanās, ar ko izveido citas atļidzināšanas metodes attiecībā uz izdevumiem par pabalstiem natūrā, kurus abas valstis sniegušas no 2003. gada 1. janvāra

SOMIJA un ZVIEDRIJA

Ziemeļvalstu 2003. gada 18. augusta Konvencijas par sociālo nodrošinājumu 15. pants: Nolikums par savstarpēju atteikumu atmaksāt izdevumus, kā noteikts Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36., 63. un 70. pantā (pabalstu natūrā saistībā ar slimību un maternitāti, nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām un bezdarbnieka pabalstu izmaksas) un Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. pantā (administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas)

SOMIJA UN APVIENOTĀ KARALISTE

Vēstuļu apmaiņa 1995. gada 1. un 20. jūnijā attiecībā uz Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36. panta 3. punktu un 63. panta 3. punktu (pabalstu izmaksu atmaksāšana vai atteikšanās no atmaksāšanas) un Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktu (atteikšanās atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas)

ZVIEDRIJA un APVIENOTĀ KARALISTE

1997. gada 15. aprīlī Nolikums par Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36. panta 3. punktu un 63. panta 3. punktu (pabalstu natūrā atmaksāšana vai atteikšanās atmaksāt) un Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktu (atteikšanās atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas)

2. PIELIKUMS

Īpaši režīmi, ko piemēro ierēdņiem

(minēts īstenošanas regulas 31. un 41. pantā)

- A. Īpaši režīmi, ko piemēro ierēdņiem un uz kuriem neattiecas Regulas (EK) Nr. 883/2004 III sadaļas 1. nodaļa par pabalstiem natūrā

Vācija

Īpašs veselības apdrošināšanas režīms ierēdņiem

- B. Īpaši režīmi, ko piemēro ierēdņiem, kuriem nepiemēro Regulas (EK) Nr. 883/2004 III sadaļas 1. nodaļu, kas attiecas uz pabalstiem natūrā, izņemot 19. pantu, 27. panta 1. punktu un 35. pantu

Spānija

Īpašs sociālā nodrošinājuma režīms, kas piemērojams ierēdņiem

Īpašs sociālā nodrošinājuma režīms, kas piemērojams bruņotajiem spēkiem

Īpašs sociālā nodrošinājuma režīms, kas piemērojams tiesas amatpersonām un administratīvajiem darbiniekiem

- C. Īpaši režīmi, kurus piemēro ierēdņiem un uz kuriem neattiecas Regulas (EK) Nr. 883/2004 III sadaļas 2. nodaļa par pabalstiem natūrā

Vācija

Īpašs nelaimes gadījumu apdrošināšanas režīms ierēdņiem

3. PIELIKUMS

Dalībvalstis, kas iesniedz pieprasījumus atmaksāt izmaksas saistībā ar pabalstiem natūrā, pamatojoties uz fiksētu summu

(minēts īstenošanas regulas 63. panta 1. punktā)

ĪRIJA

SPĀNIJA

ITĀLIJA

MALTA

NĪDERLANDE

PORTUGĀLE

SOMIJA

ZVIEDRIJA

APVIENOTĀ KARALISTE

—

4. PIELIKUMS

Informācija par īstenošanas regulas 88. panta 4. punktā minēto datu bāzi1. *Datu bāzes saturs*

Attiecīgo struktūru elektroniskā sarakstā (*URL*) norādīti:

- a) struktūru nosaukumi dalībvalsts valsts valodā(-ās) un angļiski;
- b) identifikācijas kods un *EESSI* adresēšana;
- c) to uzdevumi saistībā ar definīcijām pamatregulas 1. panta m), q) un r) apakšpunktā un īstenošanas regulas 1. panta a) un b) apakšpunktā;
- d) to pilnvaras attiecībā uz dažādu risku, pabalstu veidiem, režīmiem un ģeogrāfisko jomu;
- e) tas, kuru pamatregulas daļu struktūras piemēro;
- f) kontaktinformācija – pasta adrese, tālruņa numurs, faksa numurs, e-pasta adrese un attiecīgā interneta vietnes (*URL*) adrese;
- g) jebkuri citi dati, kas vajadzīgi, lai piemērotu pamatregulu vai īstenošanas regulu.

2. *Datu bāzes pārvaldīšana*

- a) Elektroniskais saraksts ir iekļauts *EESSI* sistēmā Eiropas Komisijas līmenī;
- b) dalībvalstis ir atbildīgas par vajadzīgās struktūru informācijas iegūvi un pārbaudi un par to, lai Eiropas Komisijai būtu laicīgi iesniegti visi ieraksti vai izmaiņas ierakstos, kas ir dalībvalstu pārziņā.

3. *Piekļuve*

Informācija, ko izmanto darbības un pārvaldīšanas nolūkos, nav publiski pieejama.

4. *Drošība*

Visas izmaiņas datu bāzē (ieraksts, atjauninājums, dzēšana) notiek pēc lietotāja elektroniskas reģistrācijas. Pirms lietotāji piekļūst sarakstam, lai izdarītu grozījumus, viņus identificē un apstiprina. Pirms ierakstā var izdarīt grozījumus, tiek pārbaudītas lietotāja pilnvaras veikt šo darbību. Jebkura neatļauta darbība tiek noraidīta un elektroniski reģistrēta.

5. *Valodu režīms*

Vispārējs datu bāzes valodu režīms ir angļu valoda. Struktūru nosaukumi un to kontaktinformācija būtu sistēmā jāievada arī dalībvalstu valsts valodās.

5. PIELIKUMS

Dalībvalstis, savstarpēji nosakot maksimālo atmaksājuma apmēru, kas minēts pamatregulas 65. panta 6. punkta trešajā teikumā, par pamatu ņem vidējo bezdarbnieka pabalsta apmēru, kas ir piešķirts saskaņā ar tās tiesību aktiem iepriekšējā kalendārājā gadā

(minēts īstenošanas regulas 70. pantā)

BEIĢIJA

ČEHIJAS REPUBLIKA

VĀCIJA

AUSTRIJA

SLOVĀKIJA

SOMIJA
